

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 98

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 24 de febrer del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 6268/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern en matèria d'ocupació. 4282

II.- MOCIONS:

1) RGE núm. 7167/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a avanç de Directrius d'Ordenació Territorial.
Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5700/97. 4290

III.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS del Projecte de llei RGE núm. 6872/96, d'ordenació d'emergències

4301

IV.- DEBAT DEL DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS del Projecte de llei RGE núm. 124/97, de l'Estatut dels consumidors i usuaris de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

4303

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Els prec que ocupin els seus escons.

Començam aquesta sessió plenària extraordinària amb el següent ordre del dia: una interpel·lació, una moció i dos debats de dictamen de comissió, un d'Assumptes Institucionals i l'altra d'Assumptes Socials, referits a projectes de llei.

I.1) Interpel·lació RGE núm. 6268/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern en matèria d'ocupació.

El primer punt de l'ordre del dia és el que es refereix a interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern en matèria d'ocupació. Per fer-ne la presentació, té la paraula la diputada Sra. Carme Garcia i Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, el Grup Socialista va presentar aquesta interpel·lació sobre polítiques d'ocupació a finals de desembre del 97, era un bon moment per fer-ho i passar comptes, primerament perquè feia poc més d'un any que funcionava la Conselleria de Treball i Formació; segon, perquè feia un any i escaig que s'havia signat el Pacte per l'ocupació; tercer, perquè ja havíem executat el primer exercici del pressupost de la secció 19, de treball i formació, i per últim, perquè s'havia produït la denúncia per part dels interlocutors socials que el diàleg no funcionava, que els pactes no es complien, i aquest últim és el que va motivar la presentació per urgència a l'hora de tramitar la iniciativa.

Es diu que són polítiques actives d'ocupació aquelles accions que des del Govern van principalment encaminades a mitjançar en el mercat perquè augmenti l'ocupació i perquè aquesta sigui més estable i millor. Interpel·lem el Govern sobre polítiques d'ocupació a pesar que sabem que el Govern és un fort defensor del prototipus d'economia liberal i que realment no creu en mitjançar en el mercat de treball, i, per tant, no ho considera una prioritat. El resum del seu ideari polític està en allò que altres vegades ha repetit el Govern: és la iniciativa privada qui crea ocupació.

El primer a analitzar és el context, idò, ho sabem de sobra, *España va bien, y Baleares va mucho mejor*. L'Economia de Balears creix, el Govern ha de canviar les seves previsions del PIB, perquè hi va fer curt; hem crescut més del previst, la temporada turística ha estat molt bona des de tots els punts de vista, quant a nombre visitants i quant a despesa; les previsions per a enguany encara són millors. Bé, idò, en aquest context tan idíl·lic, quant a l'economia de tots aquells que vivim a les Balears, podem concloure, idò, que a tots ens va bé, en qualsevol cas, ens va millor.

Això contrasta amb les dades del mercat de treball, i les podem llegir com vulguem, més desocupació, 472 desocupats més que fa un any que sol·liciten ocupació a les oficines de l'INEM i una taxa d'atur, segons l'EPA, de l'11'2, un atur femení de més del 56% i per a les dones que treballen, un 30% menys de sou que els homes que fan la mateixa feina; taxes de sinistralitat laboral altes; contractació laboral temporal en la majoria dels casos, la contractació indefinida l'any passat va créixer un 1'8; un atur juvenil superior al 40%. Les Illes Balears retrocedeixen posicions en el llistat de comunitats autònomes amb la taxa d'atur més baixa. Baix salari mitjà, per sota de la mitjana d'Espanya, per la poca qualificació professional, el major nombre de contractes que s'hi realitzen per a treballadors són sense qualificació. A pesar de l'estacionalitat, la nostra comunitat encapçala la llista de la ornada laboral més llarga, s'hi treballen 1.727 hores anuals, molt per sobre de la mitjana espanyola.

Però aquesta iniciativa no té per objectiu la descripció del mercat de treball, perquè qui vol, el coneix, sinó interpel·lar el Govern sobre polítiques actives d'ocupació que el Govern podria dur a terme i que, al nostre parer, no ho ha fet.

En primer lloc, no defugim d'afirmar que és necessari un creixement econòmic sostingut i sostenible, com a condició necessària per a la creació d'ocupació, però la història econòmica d'aquest país demostra que això no basta, perquè taxes de creixement de l'economia per sobre del 3% no han dut el creixement al mateix volum de l'ocupació. Polítiques de millora dels sectors productius mitjançant subvencions destinades que les inversions per modernització, innovació tecnològica i promoció comercial vagin encaminades a la millora de l'ocupació, la creació de nous llocs de feina. Mesures per disminuir l'estacionalitat, per allargar també les contractacions. Incentius i ajudes a la creació de noves empreses, cal recordar que Balears és la comunitat amb menys creació de noves empreses. Mesures específiques per

als sectors o poblacions amb més forat incidència de la desocupació. Creació d'ens que realitzin els diagnòstics del mercat de treball, i que es proposin solucions. Agència d'ocupació, el Govern no la pot crear mentre no tinguin les transferències de l'INEM, però està funcionant amb èxit a alguns ajuntaments. Suport als programes d'escoles-taller i cases d'ofici, que incideixen fortament en l'atur juvenil. Elaboració de plans especials d'ocupació per sectors, per població, per territoris on hi hagi una especial problemàtica. Plans especials d'ocupació pública, per exemple, aprofitant el Pla Mirall, un pla que significarà en tres anys una gran despesa pública, tal com li han proposat els sindicats. Creació de jaciments de noves ocupacions, inspecció per detectar les contractacions fraudulentas, per eradicar l'economia submergida, per delimitar les contractacions a les ETT.

Clar que el Govern prefereix aconsellar les empreses de l'economia submergida sobre sinistralitat laboral abans que destinar els seus esforços a afllorar-la.

Haurem de començar a parlar de reduccions de jornada, almenys pel que fa al còmput anual d'hores, els òrgans creats per al diàleg social, per a la concertació de política social.

Per últim, i no menys important, formació adequada per insertar-se o reinserir-se en el mercat de treball. Cal dir respecte de formació que el Grup Socialista ha presentat també una interpel·lació, en la qual parlarem concretament de la incidència i resultats d'un any de Pla Mestral.

Però un instrument principal per tenir èxit és la concertació social, el diàleg amb els agents socials, i per això un instrument políticament bàsic era el Pacte per l'ocupació, i així, la majoria d'aquestes mesures, d'una forma o d'una altra, de forma poc decidida, val a dir, però, en qualsevol cas, hi eren, en el Pacte per l'ocupació que es va signar entre el Govern i els agents econòmics i socials l'octubre de 1996; tot això quedava escrit, hi es valoraven 12.711.361.895 pessetes, teòricament recollits en el pressupost de 1997. Idò, ara li demanem, Sr. Conseller, ha gastat aquests 12.700 milions?, en què ha gastat aquests mils de milions?, quin resultat han tingut sobre el mercat de treball?, s'ha complert la resta de clàusules del Pacte per l'ocupació?, quina valoració fan de la incidència de les seves polítiques en el mercat de treball? Li ho demanem perquè vostè n'ha de donar explicacions, però els ciutadans, els sindicats i nosaltres sabem que no, que el Govern no l'ha complert; vostè, Sr. Conseller, ha manifestat que a pesar que els sindicats han denunciat el Pacte per l'ocupació com una operació merament mediàtica, cosa que també ha denunciat el Grup Socialista en aquesta cambra, el Pacte per l'ocupació s'ha complert, com?, com es compleix un pacte de forma unilateral?, li toca respondre davant aquesta cambra d'allò que és tan fàcil dir amb titulars i sense resposta immediata.

Repassem, idò, el compliment de les clàusules del Pacte per l'ocupació signat l'octubre del 96.

Consell Econòmic i Social. La creació del Consell Econòmic i Social és un compromís públic d'aquest govern recollit també en el pacte, s'havia de crear aquesta legislatura, idò encara que avui mateix n'entressin a tramitació en el Parlament la Llei de creació, ja hi han fet tard. Quan ho pensen fer? Aquest any, per demostrar la bona voluntat del Govern, ni tan sols l'han inclòs en els pressupostos de la Comunitat Autònoma; fins ara hi havia un organisme autònom que es deia Consell Econòmic i Social i tenia mil pessetes adjudicades, aquest any ni tan sols això, les mil pessetes han desaparegut. Ens podrien dir si el pensen crear el més arran possible de les eleccions per tal de fer-ho servir també com una operació d'imatge?

Mesa de diàleg social. No sé si aquest òrgan s'ha pogut considerar social, el que sí que ha quedat clar és que no ha estat un òrgan de diàleg i que l'única cosa que ha permès fer és el seguiment del Pacte per l'ocupació, que va significar que els sindicats en fessin una valoració negativa i que, davant la manca de diàleg, s'aixequessin de la taula.

Foment de l'ocupació, la demostració més clara de l'incompliment d'aquest punt és llegir les mesures recollides a desenvolupar, perquè és clar que aquests objectius no han estat prioritat del Govern en cap cas.

Pla integral per a la formació. En el pacte es recull que aquest pla integral era el Pla Mestral, es regulava pel decret 174, del 96. Cal recordar un cop més que aquest no ha estat mai un pla, no hi ha diagnòsi, no hi ha objectius, no hi ha valoració de recursos necessaris i no n'existeix la previsió de la valoració, per tant, no és un pla, però a més, durant 1997, ni un sol anunci relatiu al Pla Mestral especificava la població a què anava dirigida la iniciativa, i com veurem a la interpel·lació presentada pel Grup Socialista, la rendibilitat social dels doblers gastats ha estat molt baixa.

Mesures de suport a les *pimes*. Estam d'acord amb el Govern que aquest tipus d'empreses poden ser una font de noves ocupacions i que també tenen un potencial de creixement de l'ocupació, però la política del Govern en aquest sentit, que es limita a la subvenció des de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, no preveu en cap cas la creació o millora de l'ocupació, aquest és el cas també pel que fa a la millora de la competitivitat empresarial.

Polítiques sectorials. El principal objectiu en aquest punt era la constitució de meses sectorials que treballessin per buscar solucions reals i de consens en cada cas, amb l'objectiu prioritari de l'increment i millora de l'ocupació, quantes se n'han constituït?

Economia submergida. El Govern, com a firmant del pacte, ha de ser conscient que l'existència de bosses d'economia submergida atempta contra l'economia transparent i contra la dignitat del treballador, això s'especifica en el primer paràgraf d'aquest punt del pacte, però la primera actuació del Govern en aquesta matèria ha estat aconsellar condicions de seguretat i higiene per a les empreses que treballin en l'economia submergida. No hi ha paraules per definir la inconsciència i poca seriositat del Govern en aquest tema.

Mitjanceria en el mercat de treball. S'ha d'abordar amb caràcter d'urgència l'estudi del sistema públic d'ocupació; amb caràcter d'urgència deia el Pacte l'octubre del 96; què hi ha res? Mentre fins i tot els ajuntaments del PP creen òrgans de mitjanceria en el mercat de treball, el Govern encara està a *verlas venir*, vull dir les transferències de l'INEM, és clar.

Pla d'igualtat de la dona. Què s'ha fet en general i concret pel que fa a les polítiques d'ocupació?, s'ha fet cap actuació encaminada a la incorporació al mercat de treball de la dona?, s'ha fet cap actuació per millorar la situació salarial de la dona a la nostra comunitat autònoma?, s'ha fet cap curs de formació destinat a dones excloses del mercat de treball?

Per últim, la part més visible, la més quantificable, la dotació econòmica del Pacte per l'ocupació. Vostès, com sempre, han aprofitat la premsa per passar comptes. Han publicat un anunci tan llarg com el que van publicar quan van fer el pressupost del 97, l'estratègia del Govern és publicar anuncis perquè directament els ciutadans puguin veure de què es tracta la política del Govern, idè, són víctimes de la seva pròpia publicitat i de la seva pròpia política mediàtica. 5 de gener del 97, el Govern publica un anunci on, amb grans paraules, deia: Promoció de l'ocupació, Pacte per l'ocupació, 12.000 milions, i a més, Pla Mestral, 2.300, i a més, 1.000, i a més, creació de l'Agència balear d'ocupació, 80 milions, a més a més. El Pacte per l'ocupació recollia 12.000 en total, aquí els hi afegixen, però és que a més a més hi ha infraestructures, però és que a més a més hi ha indústria i comerç, a més a més, a l'anunci, però, mira per on, dia 31 de desembre del 97 tornen a publicar un anunci que, espectacularment es diu "Passem Comptes", idè, passem-les, ni una sola xifra, Sr. Conseller, ni una sola. Vostès aquí diuen que han fet 678 cursos de formació ocupacional i que hi han assistit 10.000 alumnes, però ni una sola xifra.

Per acabar, deixi'm, com a llicència parlamentària, incidir en algunes de les seves intervencions en aquesta cambra, Sr. Conseller.

Vostès pensen que és la iniciativa privada qui crea llocs de feina, i nosaltres pensem que està més que demostrat que la iniciativa privada tota sola, sense mitjanceria de poders públics i dels agents socials no té per objectiu la creació d'ocupació, té per objectiu la maximització dels beneficis, objectiu correcte en una economia com la nostra, però els socialistes estem convençuts que perquè aquest objectiu es pugui mantenir de forma constant també és important tenir un nivell d'ocupació i de qualitat en les contractacions.

Per altra banda, efectivament, s'han constituït els òrgans previstos en el Pacte per l'ocupació, no hi faltaria res més, una comunitat autònoma com la nostra, amb forts problemes d'estacionalitat econòmica i, per tant, amb el mercat de treball, i que durant anys no havia disposat de cap òrgan de diàleg social, de cap ni un, i ni òrgans ni diàleg, perquè els agents socials ni tan sols eren rebuts pel Govern; està bé, vostès han posat en marxa l'any 97 allò que a altres comunitats, fins i tot les governades pel PP, funciona des de fa deu o quinze anys, però, ha servit de res?, s'ha treballat de forma consensuada?, s'han escoltat les propostes?

Vostè diu, ho ha dit en aquesta cambra, "no tenim CES però tenim Mesa de diàleg social, que farà el seguiment del pacte, i la creació del CES, aquesta legislatura". Ja li ho han dit els sindicats, a la Mesa de diàleg social, no s'hi ha fet ni una cosa, ni una cosa ni l'altra. Vostè ha arribat a dir en aquesta cambra que com que s'ha constituït el Tribunal d'arbitratge i mediació, tenim pau social en aquesta comunitat i que només s'han perdut 5.000 hores de feina, com a conseqüència, el Govern ho fa molt bé. Idè, vostè sap, i si no, ho hauria de saber, com a conseller de Treball, que la combativitat dels treballadors, la capacitat de reivindicació, és inversament proporcional al tipus de contractes que hi hagi. Sr. Conseller, la pau social d'aquesta comunitat indica principalment la precarietat i eventualitat d'aquests contractes. De tota manera, esperi a dia 5 de març, i ja pot tornar a dir allò que només 200 sindicalistes es manifesten; els lemes sindicals d'aquells 200 sindicalistes que va dir aquí, en el debat dels pressupostos, com els va anomenar, resumien molt bé els dos missatges finals d'aquesta interpel·lació: Matas, els pactes s'han de complir", no tantes fotos, els pactes s'han de complir, perquè això se signen, i per començar, Sr. Conseller, un pla d'ocupació. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern, té la paraula el conseller de Treball, Sr. Guillem Camps.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Estam davant un debat, senyores i senyors diputats, força interessant, on pugnen dues concepcions polítiques ben diferents per afrontar un greu problema que la societat nostra té, el de l'atur. Per una banda, fem més (...) en les polítiques actives, fomentar l'economia productiva, fomentar crear un clima favorable perquè la inversió es dugui a terme, fomentar que les "pimes", les grans creadores dels llocs de feina d'aquesta comunitat, tinguin un futur clar i estable, i dedicar un gran esforç a la formació, formació diversa, i sobretot als joves, i una altra, posar més accent en les polítiques passives de prestacions i subsidis.

Senyores i senyors diputats, el Govern balear ha optat decididament per la primera. El Govern balear ha optat per polítiques que ataquin l'atur, que estimulin la inversió, tot i garantir una contenció d'impost presentant pressupostos realment d'inversió.

Els pressupostos dels darrers cinc anys d'aquesta comunitat són eminentment inversors, amb una taxa d'un 51%, en contra d'una mitjana del 24% d'inversió de les altres comunitats autònomes.

Seguint els països on el coeficient d'inversió respecte del PIB s'ha manifestat estable, nosaltres seguim aquests criteris d'Europa, l'atur no ha augmentat, sinó, que, al contrari, ha disminuït.

Nosaltres pensam que les polítiques passives, les prestacions i subsidis, sempre haurien de ser el darrer recurs, i dedicarem més diners a formar més i millor tots els joves que són a l'atur perquè (...) i acceptin oportunitats laborals i de formació. Nosaltres mai no subvencionarem l'atur, mai no ens conformarem amb una situació en què els joves que accedeixin al món laboral puguin pensar que una de les sortides és viure permanentment subvencionat per l'Estat, açò no vol dir, evidentment, que ens oblidem de persones i de grups que per les seves especials circumstàncies personals i socials necessitin un especial suport.

Però anem per feina. De tant dir que en contra que nosaltres..., va malament, que a Balears ja no es creen llocs de feina, que hi ha unes taxes d'atur que no són suportadores, jo vull fer el recurs de l'economia positiva, i he de dir que el 1997 l'ocupació a Balears va créixer una mitjana mensual de 13.048 llocs de feina. El mes d'agost del 97 hi feien feina 15.938 treballadors més que el mateix mes del 96. Els afiliats a la Seguretat Social han augmentat en els darrers cinc anys 36.000 treballadors més; el 93, teníem 265.000, enguany, el 97, 301.276. La població activa registrada ha augmentat en els darrers cinc anys en 18.682 persones més; població activa registrada el 93, 310; el 97, 328.000. L'atur va ser el més baix dels darrers quinze anys; així, el 93 teníem 45.073 persones, un 14'7, i el 97, 27.465, un 8'6; la taxa d'atur, per tant, ha passat de 14'7 a un 8'6. A Balears, els sol·licitants de feina amb més de sis mesos d'atur suposen el 20% dels totals dels sol·licitants; a la totalitat de l'Estat, el percentatge s'eleva al 41'5, és a dir, el doble. Els joves amb més de sis mesos a l'atur suposen el 3% a Balears i el 10% a la totalitat de l'Estat. Temps d'atur, a Balears, menors de 25 anys amb menys de sis mesos, 8.806; a Espanya, 413.000. Amb més de sis mesos a l'atur, menors de 25 anys, 1.105. Majors de 25 anys amb menys de dotze mesos a l'atur, 21.275, i 6.597 amb més de dotze mesos. Percentatges: Balears, 25'8, menors de 25 anys; Espanya, 24'4. Amb més de sis mesos a l'atur, 20'10; a Espanya, 41'52. Joves amb més de sis mesos a l'atur, 2'88; Espanya, 9'37. A Balears, la relació entre contractació indefinida i temporal va ser de l'1'4% més alta que a la resta de l'Estat. Evolució de la contractació del 97, a Balears hi va haver, total de contractes, 260.651, un 2'58 de l'Estat, que va ser de 10.093.560. Total d'indefinitos, 20.971; 707.481 per part d'Estat; indefinitos dels contractes, un 8'05; Estat, 7'01; és a dir, un 1'4 més alta que a la resta de l'Estat.

La despesa inversora, ja l'he dita abans, i, per tant, nosaltres, en fa uns dies, tot açò ho corroborava el director general de l'INEM, que deia a Palma que la situació econòmica de Balears és, sens dubte, la millor de l'Estat, no només perquè manté una taxa d'atur molt millor que la de tots sinó també perquè manté una important capacitat de creació de llocs de feina, i com molt bé recordava, també, evidentment, fa uns dies Fuentes Quintana ens deia, l'altre dia, que "*si España va bien, Baleares va mejor*", açò no passa a cap altra regió d'Espanya. A més, segons un estudi que han dut a terme les cambres de comerç de Balears, els empresaris de la nostra comunitat han valorat molt positivament la situació econòmica. En aquest estudi, la majoria manifesta que les Illes Balears van al capdavant de l'aspecte laboral. Enguany la nostra comunitat autònoma se situa en primer lloc de les 84 regions d'Europa enquestades, i aquesta confiança empresarial, senyores i senyors diputats, és un indicador que nosaltres consideram molt positivament.

La resta dels problemes, allò que realment és un problema greu, està delimitada a restringits grups amb una especial dificultat d'incorporació al mercat de treball.

Per tot açò, nosaltres pensam fer i mantenir viu el Pacte per l'ocupació, i complirem tot el que allà s'hi manifesta, tant en Agència d'Ocupació com en Consell Econòmic i Social, com potenciar el Tribunal de mediació, d'arbitratge, que bona feina fa, i ho han reconegut tots els agents socials, i nosaltres mateixos, i a més a més el Consell Balear de Salut, que es preocupa de tirar endavant el programa de prevenció i risc laboral que hi ha endavant.

Nosaltres pensam, i estam a disposició, que el cent per cent dels discapacitats demandants d'ocupació, en tindran; el cent per cent de joves no ocupats que compleixen els sis mesos com a demandants d'ocupació tindran també actuacions en formació, orientació i per a reinserció laboral, i el cent per cent de majors de 25 anys no ocupats que compleixin més d'un any a l'atur.

Hi ha una sèrie de col·lectius on des del 95 fins al 99 nosaltres duim unes iniciatives europees, de les quals fins al 97 s'han beneficiat 5.120 persones, com són les dones. En dones, hi tenim 161.029.430 milions de pessetes, per destinar a aquest col·lectiu importantíssim i bàsic, per superar aquesta desigualtat possible entre homes i dones. També dins ocupació Horizon, integrar tots aquests col·lectius amb minusvalideses físiques o psíquiques i aquells que estan en el món negre de la droga, nosaltres els destinam 756 milions, i 129 milions des del 95 al 99; i per als joves, des del 95 al 99, els destinam 520 milions de pessetes, perquè també tinguin una formació adient i adequada i un incentiu per trobar un lloc de feina. (...) tot aquest col·lectiu amb dificultats d'adaptació a les noves tecnologies, hi ha destinats 1.427 milions de pessetes dels 96 al 99, en iniciatives europees.

És a dir, prop de 3.000 milions de pessetes a aquests col·lectius, i la Sra. Diputada diu que nosaltres no fem res.

L'any passat, que si ja tindrem més, a fi i a compte de dur i explicar tota la política de formació que tenim, que per primera vegada, amb les competències de l'INEM, nosaltres podem elaborar un programa formatiu integral per a la nostra comunitat autònoma, perquè podem donar resposta tant a joves com a aturats com a aquells que tenen dificultat de reinserció laboral, i, per tant, nosaltres potenciarem la formació professional. L'altre dia vam aprovar el II Pla d'FP juntament amb el Ministeri d'Educació, Ministeri de Treball, les 17 comunitats autònomes i els agents socials.

Nosaltres pensam que açò són les polítiques importants per lluitar contra l'atur, creim que la formació és clau perquè tothom puguin tenir la clau per a un lloc de feina, o mantenir-la, i nosaltres, aquesta és la línia que potenciarem. A més, he de dir que el diàleg amb els sindicats mai no ha estat romput, hi ha hagut, evidentment, unes diferències en el Pacte de l'ocupació, que jo pens que continua viu en tots aquells programes que tirem endavant, i complirem, i les partides destinades, més de 8.000 milions de pessetes més les partides de l'INEM, són 10.000 milions de pessetes, són damunt la taula del 98 perquè es compleixin, i els sindicats bé ho saben, açò.

En qualsevol cas, aquesta és la decisió, la política que el Govern dur a terme per mantenir i crear llocs de feina, que la nostra comunitat autònoma pugui fruit del benestar social que (...). Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que hi vulguin intervenir per fixar la seva posició? Grup Mixt... Per part d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Aquesta és una interpel·lació sobre allò inexistent, és a dir, sobre política d'ocupació del Govern de la Comunitat Autònoma i sobre diàleg social a la comunitat autònoma. La inexistència d'aquests factors és una cosa que Esquerra Unida ja va denunciar en el debat sobre política general de la Comunitat Autònoma i en el pressupost de 1998, on vàrem veure com escamotejaven les partides relacionades amb la política d'ocupació, on ja vàrem denunciar que es traïa l'esperit i la lletra d'aquell pacte per l'ocupació que es va signar el 24 d'octubre del 96 entre el Govern i els agents socials i econòmics, un pacte que venia a dir que no només s'havia de recórrer a les subvencions, que parlava d'accés a llocs de feina dels col·lectius socials més desfavorits, i que parlava, sobretot, de concertació a l'hora d'aplicar les partides pressupostàries del 97 relacionades amb l'ocupació.

Aquell pacte, nosaltres el vàrem aplaudir, ens va semblar un bon símptoma, un trencament, en qualsevol cas, respecte d'una línia política anterior d'anys enrera, i que, efectivament, era necessari, perquè s'inseria dins una realitat social que el reclamava.

Jo no vull entrar en una guerra de xifres amb el Sr. Conseller ni amb el Govern de la Comunitat Autònoma, qui per una banda diu que el problema de l'atur és el problema número u de la Comunitat Autònoma, quan li ve en gana dir-ho, i d'altra banda ens comença a bombardejar amb xifres comparatives amb Europa i amb altres comunitats, les quals de qualque manera minimitzen el problema, ens hem de quedar amb qualque cosa, o és el problema número u o no existeix tal problema.

Jo no vull fer guerra de xifres, també en duc, de xifres, la xifra de la darrera enquesta de població activa parla d'un 11% d'aturats, vostè en parla d'un 8, no és un problema de tres punts en qualsevol cas. Si parlem de 9.000 persones que estan en una situació d'exclusió severa, què?, que són 7.000? Va de 2.000 persones la nostra sensibilitat respecte d'aquesta qüestió? Jo crec que no. 1.000 persones en situació d'exclusió social haurien de cremar qualsevol govern amb una mínima sensibilitat. I naturalment podem parlar del 92% de la contractació indefinida, del 70% dels contractes inferiors a 6 mesos, del més del 40% de l'atur juvenil, que efectivament la mà d'obra a la Comunitat Autònoma és més barata que a la resta de l'Estat, que les pensions són més baixes de l'Estat, que la cobertura social és més baixa també que la mitja estatal, i que això contrasta enormement -i d'això, el Govern hauria de prendre nota- amb una comunitat que té un índex de creixement econòmic molt per damunt de la mitja estatal i uns altíssims índexs de productivitat, que una cosa s'ha de posar en relació amb l'altra. Per què no tenim uns resultats més òptims en allò social, si tenim uns resultats òptims en relació amb el creixement econòmic? No vull entrar en guerra de xifres, aquí del que hem de parlar, és de què fa el Govern davant aquesta realitat, que és una realitat que es pot matisar, és a dir que es poden estrènyer les estadístiques fins que cantin La Traviata, però que en definitiva no es pot negar en la seva substància.

Què fa el Govern? Una: romp el diàleg social. *La primera en la frente*. Segona: em practica la política de tota la vida, la política -juntament amb la política de formació- de subvenció a les empreses, que no està condicionada ni relacionada amb la creació de llocs de feina; en definitiva una operació enorme de dilapidació de doblers públics per fer clientelisme polític. Això és el que es fa en aquesta comunitat autònoma, i de fet el Govern no pot presentar un balanç per què han servit aquests 1.668 milions de pessetes de subvencions del 97 a empreses privades, i ens parla de manteniment o creació de llocs de feina. O manteniment, o creació. Quins llocs de feina han creat amb aquestes subvencions? No ha sap el Govern, perquè no estava relacionada una cosa amb l'altra. I sobretot el Govern ha fet una cosa realment interessant: ha incentivat la contractació temporal. I això no ho deim nosaltres, ho diu un informe del 16 d'octubre del 97 del Ministeri de Treball i Afers Social, és a dir del seu ministeri. Diu: "*hay comunidades autónomas que incentivan la contratación temporal y no la indefinida*". A ver, repita: "*Hay comunidades autónomas que incentivan la contratación temporal y no la indefinida, Baleares y Navarra*". Només per això, és perquè es faci l'*harakiri* el conseller de torn; només per això. És a dir, què vol dir que en aquesta comunitat autònoma, que tenim un problema de (...) molt més alt que la mitja de l'Estat, que la té molt més alta que la mitja europea, fomentar la contractació temporal i no la indefinida? Què és això?, què és aquest desastre?, què és aquest desgavell?

Per tant, lògicament, això que aquí ja va ser objecte de debat, que és avui objecte de debat -i acab de seguida, Sr. President- serà ja objecte de conflicte social el proper dia 5 de març; i el proper dia 5 de març forces socials i forces polítiques sortirem a reclamar coses extraordinàriament clares, reclamar la recuperació del diàleg social, dels instruments per a aquest diàleg social -entre d'altres el Consell Econòmic i Social, que serà d'aquestes promeses incomplertes del Govern-, i línies clares, de fer polítiques actives d'ocupació, polítiques d'inserció del col·lectiu amb major dificultat, de millora de la cobertura social, de lluita contra la precarietat, de fer plans contra l'exclusió social, de repartiment del treball. Aquí hi ha col·lectius, per exemple el col·lectiu de la seguretat privada, que ha hagut de sortir al carrer a dir que es feien 40.000 hores extraordinàries mensuals al sector, i les hores extra són també moneda corrent dins l'Administració pública. També s'han de fer mesures aquí a nivell de repartiment del treball, al marge de les responsabilitats que s'hagin d'adoptar al Congrés dels Diputats mitjançant la legislació pertinent.

Aquestes són les línies, que no estan dins l'acció del Govern: diàleg social i aquestes cinc que acab d'esmentar, i en definitiva recuperar aquell miratge que va ser aquell pacte per l'ocupació de l'any 1996, que de moment és una monstruosa presa de pèl, i que demostra que efectivament quan el Sr. Cañellas diu el diumenge a una entrevista que té més pes en el partit del que sembla -que ja sembla bastant, per cert- es queda curt, també té molt de pes dins l'acció del Govern, perquè aquesta manca de diàleg social i aquest recurs a la subvenció clientelar per tota política d'ocupació, això és el canyellisme de tota la vida. Gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Coincidim amb les anàlisis que s'han fet fins ara, amb les anàlisis que s'han fet des de l'esquerra, no des de la part central, naturalment. Efectivament, jo crec que una característica que defineix el nostre sistema econòmic és l'estacionalitat. L'estacionalitat provoca unes causes nocives sobre la nostra economia, en les quals voldria insistir, encara que tinguem poc temps.

No sé si la veuran, però aquesta és la corba d'ocupació, la corba de cotitzants a la seguretat social a les Illes Balears, és de l'any 1995, però no varia massa. El que segurament no veuen és la mitjana referida a l'Estat espanyol, que és una línia molt més contínua. Què significa aquesta corba traduïda a números? Que el sistema econòmic de les Illes Balears aplicat al conjunt de l'Estat espanyol significaria que Espanya tendria una mitja d'aturats de més de 4 milions de persones. Seria segurament una situació explosiva.

Per tant, d'aquesta corba es deriven tots els nostres problemes. Té unes repercussions sobre els salaris. Aquesta comunitat autònoma tan rica té el nivell de salaris bastant per baix de la mitjana espanyola, més de 6.000 pessetes mensuals. Té una repercussió sobre les pensions, el fet que els treballadors només cotitzin durant una temporada significa que a l'hora de jubilar-se també ho coneixen; d'aquí que les pensions de jubilació de les Illes Balears siguin 11.000 pessetes mensuals per baix de la mitjana. I no només això, sinó que la reforma laboral ha agreujat aquesta situació. Encara no han anat els fills de la reforma laboral, però d'aquí a uns quants anys, quan tinguem els primers damnificats de la reforma laboral, aquesta situació, aquesta distància respecte de la mitjana espanyola s'agreujarà. Efectivament, ens diran que no tenim tanta taxa d'atur, que es fan més contractes; però la pregunta és: Quins contractes? Perquè aquest és una altra qüestió: han augmentat els contractes, però també han disminuït els contractes indefinits, es a dir que a les Illes Balears augmenta la contractació, però normalment a temps parcial.

Davant això, jo crec que coincidim que l'objectiu prioritari per a tots nosaltres hauria de ser corregir els defectes que provoca aquest sistema econòmic, que bàsicament es resumeix en aquesta paraula: estacionalitat. Va ser una bona notícia la firma del pacte per l'ocupació, s'iniciava un diàleg, es rompia amb anys d'incomunicació entre els agents socials i el Govern balear; però poc va durar l'alegria. L'incompliment del pacte per l'ocupació crec que ha estat una de les notícies més dolentes de l'any 1997. Aquest incompliment no només és perquè ho diguin els sindicats, aquí els diputats també en tenim constància. S'ha posat l'exemple del Consell Econòmic i Social. És evident que hi ha una manca de diàleg absoluta; l'hem constatada via pressuposts. Veim que els programes de formació que de vegades hem sentit aquesta expressió, que avui hi ha una saturació de recursos europeus cap a formació, però amb uns resultats mínims; es fan uns cursos de formació massa genèrics, i la gent que surt dels cursos de formació inevitablement, en més d'un 90%, acaben treballant a l'hostaleria, una altra vegada dins l'estacionalitat.

Veim que hi ha un incompliment del pacte per l'ocupació en la pràctica diària, en l'acció diària del Govern. Els posaré dos exemples, pel poc temps que tenim. El punt d) del pacte per l'ocupació, suport al treball en cooperatives i societats anònimes laborals. El mes de desembre, fa dos mesos, el Govern va contractar el servei d'assistència domiciliària. Des de feia més de deu anys ho duïen unes empreses cooperatives, més de 40 cooperativistes, 80 treballadors. Es fa un concurs, segurament a mida, hi ha una proposició no de llei presentada; i per 1.600.000 pessetes de diferència, sense valorar les condicions, s'adjudica a una empresa de Saragossa. Resultat: les empreses cooperatives segurament hauran de tancar, i l'empresa de Saragossa contracta els mateixos treballadors i treballadores, amb un salari bastant inferior, i amb bastants més hores de feina cada dia. Aquest és l'exemple primer de l'escala de valors del Govern, 1.600.000 pessetes damunt un pressupost de més de 160 milions de pessetes, a costa de pèrdua de qualitat de treball i, no s'enganin, a costa de pèrdua de qualitat del servei. O l'economia submergida, tot un capítol del pacte per l'ocupació, n'hem tengut un exemple amb el debat públic que prest tendrem aquí també en aquest parlament, sobre el "manterisme", les activitats del "manterisme", que no ha atacat convenientment el Govern.

En definitiva, de cada dia un treball de més baixa qualitat, que té una altra lectura, els accidents laborals. Les Illes Balears són una de les comunitats autònomes que tenen més sinistralitat laboral, també conseqüència d'un treball de mala qualitat. En definitiva, aquí hi ha unes necessitats imperioses, corregir els efectes negatius de la reforma laboral. Per cert, ara tendriem una gran ocasió, amb la proposició de llei de règim econòmic i fiscal diferenciat que s'està tramitant al Congrés dels Diputats. Quines mesures hi ha que facin referència a l'especificitat de l'economia de les Illes Balears? Cap ni una. I els posarem un altre exemple, en formació -i això també és una esmena que intentarem fer a aquesta llei- per què els cursos de formació s'han de fer en l'estiu, quan precisament aquí, a una economia turística, és quan la gent està treballant? Quina gent tendrem per participar en els cursos de formació? En definitiva, Espanya va bé, les Illes Balears van bé, però a costa d'expulsar persones d'aquest progrés que s'està creant. De cada vegada hi ha sectors més nombrosos que són expulsats del progrés, que pot ser que de cada dia n'hi hagi més que puguin menjar cada dia, però només això, només menjar cada dia els que poden menjar, perquè també les xifres de Càritas ens indiquen que l'any 1997 més de 5.000 persones varen ser ateses a Càritas perquè no tenien ni això, menjar.

El Govern -i acab, Sr. President- ens diu que va bé, perquè en comparació als altres no anam tan malament. És que precisament aquesta comparació amb els altres fa que sigui immoral aquesta situació a les Illes Balears, fa que aquest producte interior brut, aquesta renda per càpita tan elevada, ens ha de fer estar empegueïts de tenir aquestes situacions de vergonya a les Illes Balears. Per tant, senyores i senyors diputats, esperarem amb atenció la moció subsegüent, que voldríem que pogués ser retirada abans de quinze dies, que és quan s'ha de debatre, perquè sindicats i Govern tornassin a estar asseguts, i de veritat impulsassin unes mesures que ajudassin a combatre aquesta situació. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Andrés Charneco.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. La intervención del *conseller* de Trabajo y Formación aclara a nuestro entender que existen motivaciones que se apartan de la realidad de la situación económica y laboral de Baleares para que los sindicatos hayan decidido descolgarse del pacto por el empleo. Más allá de las disputas sobre si estamos o no estamos en la Mesa de diálogo social, de si está o no está roto el pacto, nosotros entendemos que ni la cifra de evolución de empleo, ni la tasa de desempleo, ni las perspectivas de economía de nuestra isla justifican un enfrentamiento con la política de empleo del *Govern*, tal y como se está produciendo, con una tasa de paro por debajo del 7%, con el crecimiento de empleo que en los últimos años ha supuesto, en la comparación interanual una diferencia de la población ocupada por meses en un promedio de 13.000 nuevos trabajadores, y con un plan de intervención como el que nos ha expuesto el *conseller* de Trabajo, podemos afrontar el futuro con un optimismo más que fundado. El listado de concreciones del pacto por el empleo, un total de 8.500 millones de pesetas para el fomento de trabajo, el funcionamiento de la Mesa de diálogo social, el Consejo de valor de salud laboral, el Tribunal de Arbitraje de las Baleares, el Proyecto de ley de creación del Consejo Económico y Social, y las partidas comprometidas para el apoyo a los grupos desfavorecidos, nos hablan de un plan de empleo que está vivo y que responde a las necesidades del mercado de trabajo de nuestra comunidad.

El Partido Popular anima al *conseller* de Trabajo a insistir en las líneas de trabajo que ha venido desarrollando hasta ahora, afianzando las medidas para apoyar la economía productiva, y potenciando, mejorando la formación de los trabajadores. La calidad de la formación que a través de las distintas líneas está facilitando la Conselleria de Trabajo y Formación a los trabajadores de nuestra comunidad es la mejor garantía de competitividad para nuestras empresas. Estamos convencidos de que ésa es la línea adecuada, en consonancia con las directrices europeas sobre el empleo. Sabemos que para el *conseller* de Trabajo y Formación, para el *Govern* de la Comunidad, los programas que afectan a los minusválidos, a los jóvenes, y a las personas en dificultades sociales, tienen una atención especial. Compartimos esa opinión y le instamos a que esas acciones se intensifiquen, de forma que cumplamos en toda su extensión los acuerdos de la Unión Europea en la materia. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sra. Carme Garcia, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Voldria començar per llegir gairebé el Reglament de la Cambra, Sr. Conseller. L'article 150 diu que les interpel·lacions versaran sobre els motius o els propòsits de la conducta del Govern en qüestions de política general; qui interpel·la decideix sobre què ha de parlar el Govern. I l'article 152 diu que les interpel·lacions se substanciaran -és a dir, s'ha de dir alguna cosa- durant el Ple, i donaran lloc a una intervenció de l'autor d'aquesta i a una posterior contestació del Govern. Contestació. Jo li he fet moltes preguntes. Al debat de pressupostos el Grup Socialista va presentar una esmena a la totalitat a la seva secció, i abans de sortir d'aquí li vaig demanar "deixi el discurs que porta fet, contesti'm, que per això li demanem les coses, perquè ens doni respostes, no per res més". Una interpel·lació, Sr. Conseller, són respostes.

Per cert, acaba d'entrar el Sr. Matas, i jo mirava abans si hi era, perquè si no, volia reclamar la seva presència en aquest plenari, davant les càmeres, quan en el debat de la comunitat vostè aixecava el dit i deia "mentre hi hagués un sol aturat, jo estaré preocupat". Un sol aturat, això és foto; l'important són els pactes que es fan i les polítiques que es fan, no un sol aturat amb el dit aixecat. Per cert, el Grup del PP insisteix que el pacte està viu. Em deien els companys que li digués que potser que estigui viu, però a la UVI. No tinc res més per dir; el pacte està viu, ho considera el Grup del PP i ho considera el Govern; dos no es barallen si un no vol. La culpa que no existeixi pacte és del Govern, no dels sindicats, del Govern; qui s'ha despenjat és el Govern, i repassarem les xifres, i veurem qui és que s'ha despenjat del pacte per l'ocupació. Per cert, xifres de contractació, Sr. Conseller, i Sr. President de la Cambra, el Govern ens ha contestat, pregunta: persones contractades a les Illes Balears durant 1997, per escrit, "la Conselleria de Treball i Formació no disposa de dades al respecte". Això és una denúncia que faig en aquesta Cambra. Sí les disposa, les ha de posar a disposició dels grups, i li recordo al Sr. President. Bé, li recordo, no; dic el que toca.

Sr. Conseller, ha tornat a descriure'ns la situació del mercat de treball. Vostè ens diu "vostès ho veuen tot malament"; i jo li puc dir "vostè ho veu tot bé, o massa bé", la manipulació de les xifres és perillosa. En el debat de pressupostos, i avui un altre cop, va dir "nosaltres creiem que la iniciativa privada és la que crea llocs de feina", ja està, per què hem de fer política, si és la iniciativa privada qui la fa? Per què hem de tenir Govern?, per què hem de tenir conseller de Treball i Formació, idè, si és la iniciativa privada que crea llocs de feina? Va sentenciar, i avui també, que pensava que l'atur que teníem aquí, ho ha tornat a dir el Grup del PP, és un atur estructural, no ens hem de preocupar, no hi ha motiu per les queixes sindicals. I tots tan contents, i ja està. La veritat és que les xifres d'atur i ocupats, com totes les xifres, es poden llegir per davant i per darrere, d'una manera i d'una altra, però amb aquestes xifres no es fa demagògia, Sr. Conseller; amb les xifres d'atur, amb les xifres d'ocupació, amb les xifres de precarietat del mercat de treball, no hi ha vasos mig plens ni mig buits, no es poden llegir vostè d'una manera i jo d'una altra; hi ha les xifres que hi ha. I, per cert, si les xifres no agraden, sempre hi ha l'alternativa de canviar-les. Amb les xifres d'atur jo li he dit que l'EPA es va presentar fa dos dies, Sr. Conseller, i dóna un atur de l'11,2. Vostè diu una altra xifra d'atur, però com que no hi ha problema, perquè el Sr. Arenas ja ho diu, fa dos dies només també va sortir a la premsa, el Sr. Arenas ja feia declaracions, i deia, que "*su departamento ha llegado a la conclusión de que el paro real en España está en 2,7 millones*" -n'ha rebaixat un, ell tot sol- "*lo que supone un 17% de la población activa. La EPA no permite conocer los desempleados*". No li agrada, i per tant ha decidit que ha encarregat a veure com poden canviar les xifres de l'EPA perquè surtin un poc més maques per al Govern. Les xifres en si mateixes no diuen res. Un sol aturat, com deia el Sr. Matas, un sol aturat ha de preocupar el Govern. Això és el que diu el Sr. Matas, president de la Comunitat Autònoma.

Política de contractació indefinida? No s'apuntin els *tantos* tan fàcilment. Apuntin-se els que s'hagin d'apuntar, però no tots. El principal mèrit el tenen els agents econòmics i socials, que varen arribar a un acord pel que fa als tipus de contractes que es realitzaven; és a dir que la part important de l'èxit és arribar a un acord, i això s'hauria d'apuntar quan es despengen del pacte per l'ocupació. Li he dit en la meua intervenció que el principal perquè les polítiques d'ocupació tinguin èxit és la concertació social; i no continuïn dient que el pacte es compleix només per una banda.

Una interpel·lació, li he dit al començament, són respostes. Digui'm en què es gasten els milions. En premsa vostè fa declaracions, i diu que el Govern destina 100 milions de pessetes a la promoció d'ocupació. La Conselleria d'Indústria destina una partida de 1.200 per al desenvolupament laboral. Les ajudes per la creació d'ocupació en comerç són de 1.087 milions. Agricultura i Ramaderia ha rebut 2.400 milions de Treball. Sr. Conseller, és això que ens ha de respondre, és això, a les preguntes que li he fet i als anuncis que publiquen en la premsa. On són aquests 12.000 milions, 3.000 milions, 4.000 milions, 5.000 milions? On són? En què els ha gastat? Si tots aquests milions els suma, gairebé els pot pagar un sou a tots els aturats de la Comunitat Autònoma. On són els anuncis que fan de prioritats d'ocupació? Aquest anunci és de fa dos dies també. Pla Produir, vostè diu que tot el pressupost d'indústria està destinat a l'ocupació; aquí diu "crèdits al comerç i indústria, ajudes a fons perdut, promoció comercial...", no parla d'ocupació enlloc. On són les prioritats d'aquest Govern?

Però li diré més: El pitjor de tot no és que no facin política d'ocupació; el pitjor, i per això ens tenen a tots indignats, és que a més ens volen prendre el pèl. Ens prenen a tots per beneïts, ens fan firmar un pacte i ens creiem que el compliran; i després de tota la foto, la política de càmeres i de premsa i de tot, se'n surten per la porta de darrere, i ens parlen que "*Baleares va bien*" un altre cop, Sr. Conseller. El pitjor, li he dit, no és que no hi hagi política; el pitjor -i per això estan aquí els sindicats, és que ens ha pres a tots, als seus votants, a la resta de votants, als sindicats i als partits polítics que hem defensat en aquesta cambra que no es fa política d'ocupació, per beneïts; i això, Sr. Conseller, no pot ser. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per tancar aquesta interpel·lació té la paraula el conseller de Treball i Formació, Sr. Camps.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres ja hem dit i diferenciat que nosaltres donam suport a l'economia productiva, i tota la inversió de 12.000 milions és per formació, i per donar suport sobretot a les Pimes, que són les que realment generen llocs de feina; però malament si ho fa l'Administració, perquè si l'Administració crea llocs de feina l'únic que fa és augmentar els impostos, prest o tard.

Jo pens que vostè no vol veure la realitat i planteja un sofisma, que és un sil·logisme capciós, que pretén fer passar el que és fals per vertader. En canvi les coses són (...), les coses són com són: vostè ha dit de l'EPA; jo li dic de l'Inem. L'Inem jo pens que és molt més valuós perquè són les persones que s'apunten perquè volen fer feina, i mentre realment hi hagi una sola persona a l'atur, hi hagi un drama humà, aquest conseller, aquest govern amb el president davant, tindrà totalment i absolutament el nostre suport perquè pugui tenir feina, i hi ha plans per aqò, perquè així sigui, quan tenim ja el programa formatiu integral per a la nostra comunitat autònoma.

El que no s'ha d'oblidar és que nosaltres no volem una societat fonamentada en l'estat del benestar, sinó en el treball i en l'activitat productiva. Açò no ho deia jo, sinó que ho deia en Jospin; ves per on, quasi ens posarem d'acord, perquè realment -al cap i a la fi- només hi ha dues maneres de veure les coses i dues opcions: una protesta sistemàtica, una oposició frontal i constant en tot que pot dur a l'esquizofrènia perquè pot perdre el contacte amb la realitat, amb el medi que l'envolta, i això, creieu-me, és perillós; i l'altra és anar per feina, que és l'opció que aquest govern i aquest conseller ha escollit i, com deim a Menorca, de la feina en surt el profit. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Moció RGE núm. 7167/97, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a avanç de Directrius d'Ordenació Territorial. Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5700/97.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que fa referència a mocions; la presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'avanç de les Directrius d'Ordenació Territorial, derivada de la interpel·lació 5700.

Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Demanaria la lectura o la incorporació en el *Diari de Sessions* del text de la moció, abans del debat.

EL SR. PRESIDENT:

Deman als serveis de la Cambra que transcrivin literalment el contingut d'aquesta moció en el *Diari de Sessions*.

1.- *El Parlament constata i valora molt negativament el retard de 10 anys en el compliment per part del Govern balear de la seva obligació d'elaborar i posar a informació pública l'avanç de Directrius d'Ordenació Territorial, en absència de les quals s'han accentuat els excessos territorials i urbanístics.*

2.- *El Parlament crida totes les institucions públiques, els consells insulars, tots els ajuntaments, les organitzacions empresarials, sindicats de treballadors, col·legis professionals, associacions i entitats econòmiques, culturals, ecologistes i veïnals, i tots els ciutadans en general, a participar activament, i de manera especial durant el present període d'informació pública de l'avanç de les Directrius d'Ordenació Territorial, en la conformació de la voluntat col·lectiva en relació al model territorial de les Illes Balears.*

3.- *El Parlament insta el Govern a prorrogar durant un mes el període d'informació pública de les Directrius d'Ordenació Territorial que acaba el dia 1 de gener del 1998, per tal d'incrementar les possibilitats de participació dels ciutadans, de les associacions i de les corporacions locals.*

4.- El Parlament insta el Govern a un autèntic compromís normatiu i, per tant, de caràcter vinculant per al Govern, per als consells insulars, per als ajuntaments i per als particulars, a partir del diagnòstic dels problemes existents i de les idees per a la seva ordenació que les mateixes Directrius aporten.

5.- El Parlament fa seva la voluntat de cada illa, de cada consell insular, d'ordenar el seu territori mitjançant un pla territorial i, per tant, la necessitat que a l'illa de Mallorca també es desenvolupin les Directrius d'Ordenació Territorial mitjançant un pla territorial de l'illa de Mallorca, i no amb sis plans parcials que mai no podran aportar un plantejament conjunt de les solucions territorials de l'illa.

6.- El Parlament insta el Govern a prendre, per decret o per llei d'urgent tramitació si fos necessari, les mesures cautelars precises per tal d'assegurar que les idees sobre el model territorial que les Directrius d'Ordenació Territorial exposen no resultin d'impossible realització degut als processos d'urbanització i d'edificació que es desencadenin durant la seva tramitació.

7.- El Parlament insta el Govern a actuar en la seva gestió quotidiana de forma coherent amb els postulats i idees de les Directrius d'Ordenació Territorial, especialment en relació a l'edificació en sòl rústic, a la protecció de les aigües subterrànies, a la limitació del creixement urbanístic de caràcter turístic-residencial, a la contenció del creixement de la ciutat de Palma, a la preservació dels espais naturals, i a la planificació de la gestió dels residus sòlids urbans.

Té vostè la paraula, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, fa tres mesos, el dia 28 de novembre, vaig presentar, com a conseqüència d'una interpel·lació, la moció sobre Directrius d'Ordenació Territorial que avui em pertoca presentar i defensar, una moció plantejada, per tant, durant el primer mes d'informació pública de les Directrius i per tal d'incitar al debat públic sobre el model territorial, sobre les illes que volem, en expressió publicitària del Govern.

El Grup Parlamentari Socialista va demanar urgència i sessió extraordinària, i ens ha tocat avui, tres mesos més tard. Sota l'actual majoria parlamentària, no es pot dir que el Parlament sigui una institució especialment àgil i veloç a les exigències de la societat. Però el contingut de la moció manté la seva vigència, és útil per recuperar el fil del debat territorial que haurà d'ocupar aquest parlament durant molts de mesos i, tal com van les coses, probablement fins al final de la legislatura.

La Llei d'ordenació territorial, les mateixes Directrius d'Ordenació Territorial, reiteradament fan continuades referències a la participació ciutadana, a la participació democràtica en la seva elaboració, i el procés de les Directrius d'Ordenació Territorial no ha acabat, més bé acaba de començar. Per tant, correspon al Parlament fer una crida a tota la societat per tal que mantenguin obert el debat de les Directrius d'Ordenació Territorial, que hi participi per tal de conformar la voluntat col·lectiva sobre un tema, una qüestió de tanta transcendència, no sigui que només els poderosos, els pròxims en el poder conservador, siguin els que modelin al gust dels seus interessos el futur territorial de la nostra terra.

El Govern va gastar uns 47 milions de pessetes per fer una exposició i una publicitat per animar a la participació de tothom en aquestes directrius. Aquestes directrius es presenten a la societat balear a fi que les institucions i les ciutadans participin en els processos d'informació pública, etc., etc., deia un d'aquells fulletons d'aquella campanya. El consens entre totes les institucions de les Illes és necessari perquè la qualitat i la competitivitat i l'atractiu del nostre territori no s'assoleixi mitjançant intervencions aïllades, etc. Trobarem moltes referències a aquesta campanya publicitària que va fer el Govern. Trobarem referències explícites a la Llei d'ordenació territorial, quan diu que la política territorial ha de ser una política democràtica, que garanteixi la participació de la població afectada, o quan diu que un dels objectius de la Llei d'ordenació territorial és precisament fomentar una participació autènticament democràtica. El propi conseller de Medi Ambient, el Sr. Ramis, a la pàgina que encapçalen les Directrius d'ordenació territorial, aquí on apareix magníficament fotografiat, convida tota la societat i les institucions a sumar-se a aquest projecte, igualment ho fa qui era el director general d'Ordenació Territorial i Urbanisme, el Sr. Alemany, caigut en acció de guerra, en acció de combat, durant la tramitació d'aquestes Directrius, però que també fa una reflexió en aquesta pàgina fotogràfiada dient que un dels elements bàsics que han orientat la redacció de les Directrius d'ordenació territorial és la creació de nous sistemes de participació ciutadana. Les pròpies Directrius, en la seva introducció, diuen que s'esperen les aportacions d'institucions i ciutadans als processos d'informació pública, per enriquir el seu contingut. I un dels reptes màxims del territori a què les Directrius volen donar solució és, primerament, arribar a un ample consens entre les diverses institucions i col·lectius de la vida política, econòmica i social.

Per tant, hi ha tot un cos teòric, tot un cos escrit a la llei de les Directrius, a les declaracions dels polítics responsables, sobre aquesta necessitat de fer un gran debat social, cívic, ciutadà, però durant aquests tres mesos, apart de la despesa publicitària prèvia, aquesta exposició costosa, i si hem de dir la veritat, era més pròpia d'una fira de turisme que d'una real voluntat d'implicar la societat sobre el futur del seu territori, què ha fet el Govern, durant aquests tres mesos?, on ha estat durant els tres mesos d'informació pública el Govern? Ha estat amagat, ha estat silenciós; durant el període d'informació pública, em feia la sensació que vivia prop d'un hospital, on hi ha aquells cartells amb l'infermera uniformada i el dit a la boca que diu "Silenci, hospital", "Silenci, Directrius", semblava que aquesta era la consigna del Govern.

Per tant, crec que és ben propi que el Parlament demani a tothom, als col·legis professionals, a les organitzacions empresarials, als sindicats de treballadors, a tot tipus d'entitats econòmiques, culturals, ecologistes o de veïns que hi participin, molts ho han fet ja, però el Govern ha de ser el primer animador, si realment vol ser conseqüent amb el que diuen les pròpies Directrius que el Govern ha tret a informació pública, el Govern ha de ser el primer animador de tot aquest procés de participació.

El contingut de les Directrius, la part normativa, és massa oberta, és massa difusa. Les Directrius practiquen un doble llenguatge, el de les anàlisis crues de la realitat, el de les veritats fortes, com a introducció a cada qüestió, a cada problema, per una part, i el de les propostes normatives obertes, de simple recomanació o de proposta de major estudi; pocs efectes immediats, poques normes de real aplicació directa, no existeix un autèntic compromís normatiu.

S'ha fet un gran esforç econòmic i tècnic per arribar a solucions dèbils, febles, sense consistència. Mai no s'havia gastat tant per arribar a tan poc.

Les Directrius d'ordenació territorial preveuen el seu desplegament, la seva concreció, mitjançant plans territorials parcials. L'àmbit dels plans territorials parcials coincideix amb el territori del Consell Insular en el cas de Menorca i en el cas de les Illes Pitiüses, no així a Mallorca, on es proposa artificialment una divisió en sis comarques inventades, cada una de les quals serà objecte, segons proposen les Directrius, d'un pla territorial parcial, que romp la unitat que el model socioeconòmic, l'economia turística, les comunicacions i les migracions interiors dins l'illa de Mallorca han creat. Mallorca ha de ser objecte d'un planejament territorial unitari, ja que les directrius no passen de ser una vaporosa vaguetat. Només un planejament insular podrà corregir la concentració palmesana, això que a les Directrius es diu reiteradament la macrocefàlia de Palma, introduir-hi un model insular de transports, ubicar-hi infraestructures i equipaments bàsics de nivell insular, aportar magnituds raonables a la capacitat d'acollida del territori insular. Si no existeix aquest pla territorial de l'illa de Mallorca, qui ho farà, qui establirà aquestes determinacions i magnituds, les Directrius no ho fan, no ho farà ningú.

Això, aquest pla territorial de Mallorca, a més del de Menorca i del d'Eivissa i Formentera s'han de fer sense retrocessos institucionals, en relació amb els consells insulars. Els consells insulars, des d'a bans fins i tot de la Llei de consells insulars, des de la Llei d'ordenació territorial de 1987, tenen oberta la possibilitat de tenir un protagonisme en l'elaboració dels plans territorials parcials. Les Directrius no poden ser una nova passa enrera que tanqui allò que la Llei d'ordenació territorial obria, ha de correspondre als consells insulars aquesta tasca de desplegament i d'implémentació territorial de les Directrius d'ordenació territorial.

I per poder debatre amb tranquil·litat el millor model, allò que convé a la col·lectivitat, és necessari assegurar-ho, aprovar mesures cautelars, que la situació actual, excessiva des de tot punt de vista, no engreixi més durant la discussió de les directrius i la redacció dels complexos plans territorials parcials, perquè si no es doten aquestes mesures complementàries amb urgència, es provocarà una artificial acceleració d'iniciatives urbanístiques que no tendran altre objecte que consolidar els seus drets urbanístics i impedir el necessari redimensionament, reducció del sòl urbanitzable, que les Directrius regonen però que no aborden.

I si, el diagnòstic que les Directrius aporten, el Govern se'l creu, cal demanar al Govern que el practiqui cada dia, perquè moltes qüestions no requereixen lleis, sinó simplement voluntat política, criteris hidrològics més estrictes per informar sobre la suficiència de disponibilitat d'aigua per qualsevol nova urbanització; coherència en la regulació del sòl rústic, tan acceleradament edificat i a la vegada cada vegada més facilitada la seva edificació, com és la modificació de la Llei de sòl rústic, que es va incorporar per part del Govern a la Llei d'acompanyament del pressupost per a 1998, aquí on es permet directament l'edificació parcial de 7.000 metres quadrats sense passar pel planejament municipal; respecte a la Llei d'espais naturals en totes les situacions, sense torpedinar-la amb exclusions i excepcions per part del Govern, que és qui major exemple hauria de donar en el respecte a aquesta llei; compromís en la contenció del creixement urbanístic, de la classificació de sòl excessiu, a un cas tan important i de tant pes com és el planejament de la ciutat de Palma.

I no podem parlar de l'avanç de les Directrius d'ordenació territorial sense fer una mica de memòria. Des de 1987 fins 1997, durant deu anys, s'ha retardat l'aprovació, la informació pública de l'avanç de les Directrius. I aquests deu anys no són, com s'ha volgut justificar, resultat de la ingenuïtat o de la inexperiència del Govern del Partit Popular, que va promoure i aprovar la llei d'ordenació territorial l'any 1987, d'ingenuïtat, cap ni una, experiència en donar llargues a complir aquesta obligació legal, totes, i el Parlament, que és el cos legislatiu, ha d'expressar el seu disgust, la seva disconformitat, amb uns governs del Partit Popular que han tingut tan poc interès a posar-hi ordre, perquè durant aquests darrers deu anys moltes actuacions negatives, des del punt de vista d'una bona administració del territori, s'haguessin pogut impedir, i avui, el 1998, la situació no seria tan extremadament insostenible.

Són sis propostes, la tercera, que demanava un allargament del període d'informació pública, la retir perquè ja no té sentit en aquest moment, perquè el Govern ha concedit aquest tercer mes d'informació pública que se li demanava, són les que sotmetem avui a votació.

Per tant, demanam que el Parlament, exercint la seva funció de control, en votar-les, contribueixi a un debat territorial tan necessari com inajornable. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Avui ens trobam amb una moció del Grup Socialista sobre les Directrius d'ordenació territorial. Jo crec que, malgrat arriba, aproximadament, segons el seu portaveu, tres mesos tard, no és tard, perquè, efectivament, les Directrius d'ordenació territorial són prou importants i generaran prou debat que en continuarem parlant els propers mesos amb intensitat.

Faré breument una referència a cada un dels punts que contempla aquesta moció.

La primera fa una constatació evident, i és que es retarda deu anys, quasi res. És clar, durant aquest temps s'han elaborat diversos plans directors sectorials amb una forta incidència sobre el territori i els recursos, en el sentit contrari a l'anomenat desenvolupament sostenible, els plans de pedreres, residus, ports esportius, *poorts* de Mallorca, de les Pitiüses, que ja ha entrat en vigor, el Pla de carreteres, que inicialment s'ha aprovat, o els Criteris d'energia, Pla hidrològic, etc. En bona mesura, el model que determinarà el futur de la nostra comunitat ja s'ha establert en els plans sectorials, és una cosa que hem dit moltes vegades, però, de fet, ja ho estan dissenyant abans d'aprovar aquestes directrius. Per tant, no es preveu que aquests instruments, aquests plans sectorials, s'hi hagin d'adaptar, sinó que es beneeix una política de fets consumats contrària a aquest desenvolupament sostenible a què feia referència.

Per altre costat, el Grup Socialista parla de participació. Efectivament. S'ha de donar veu a tots els col•lectius i no només dient-los "tenen vostès tres mesos per presentar totes les al•legacions que vulguin. Què més volen!, tenen tot el temps del món per fer les seves contribucions". Això no és suficient, això és una mesura purament administrativa, no és aquesta la participació que es demana, ha de ser una participació molt més directa, molt més intensa, molt més oberta, s'han de preveure mecanismes de participació social en el seu desenvolupament.

Per altre costat, es parla que hi ha d'haver un compromís normatiu, un compromís normatiu, i efectivament nosaltres pensam, Els Verds pensam que és una de les mancances fonamentals d'aquestes directrius, que tot i reconèixer la situació absurda que suposa el fet que el desenvolupament de tot el sòl classificat pel planejament permet una població cinc vegades superior a l'actual, ho reflecteixen les Directrius, això, però per altre costat no es permet les pròpies Directrius arreglar això, sinó que es diu que, en tot cas, la desclassificació del sòl urbanitzable l'hauran de fer els planejaments municipals o, en tot cas, els plans territorials que s'hagin de fer.

D'altra banda, les DOT són plenes de declaracions de principis que no van acompanyades de mesures concretes. En molts aspectes, s'assumeix el discurs ecologista, però això no es tradueix després en el text normatiu, per exemple, es parla de la necessitat de diversificar el model econòmic per fer-lo menys dependent del turisme, però hi manquen mesures concretes per assolir aquest objectiu; al contrari, es condemna l'agricultura a servir de foto per al nou model turístic que es vol potenciar, sense fer res per frenar l'envelliment de la població pagesa, per millora la comercialització de productes locals en el sector turístic, per exemple, o per potenciar la indústria de transformació agrària.

Un altre punt és el que parla del paper que hi han de jugar els consells insulars, també n'hem parlat algunes vegades, que els consells insulars no poden permetre quedar simplement com a meres comparses dins el que és la planificació i el desenvolupament d'aquestes directrius, els consells insulars n'han de ser els veritables protagonistes, per tant, Els Verds, en consonància amb les nostres propostes d'insularització, defensam que els consells insulars no només participin en l'elaboració, sinó que elaborin directament totes les figures de planejament previstes a la Llei d'ordenació territorial dins el seu àmbit territorial.

Un altre punt molt important és el que parla de mesures cautelars. És evident que si aquest debat de les Directrius dura molt temps, i és previsible que aquest debat duri molt temps, abans haurà entrat ja en els respectius ajuntaments o en les conselleries afectades un allau de peticions de noves indústries que poden ser contaminants o un allau de continuar amb la pressió urbanística que hi ha fins ara. Per tant, és molt important que per evitar aquest problema, s'hauria de decretar, segons Els Verds, una moratòria urbanística semblant a la declarada recentment, per evitar precisament aquest mateix problema per algunes places turístiques.

Per últim, es demana coherència al Govern, se li demana coherència, cosa òbvia, és a dir, si les Directrius d'ordenació territorial marquen una línia, una filosofia, allò que no és seriós és que el Govern, mentrestant, faci passes incongruents, incoherents, amb aquests principis bàsics. Per tant, és obvi que aquesta coherència s'ha d'exigir i que també s'ha d'aplicar, per exemple, a la política de transports, per posar un exemple. A les DOT, s'hi invoca el programa d'acció comunitària en matèria de medi ambient i desenvolupament sostenible, on s'afirma literalment, en aquest programa d'acció comunitària -llegesc literalment-, "el criteri ha de ser, en primer lloc, aconseguir un model territorial més equilibrat, que redueixi les necessitats de desplaçament motoritzat", i també diu "s'ha de potenciar sobretot el transport públic"; tot això, per als dirigents del Partit Popular i del Govern no és més que música celestial per fer-nos engolir més quilòmetres d'autopistes, o en el cas de l'edificació en sòl rústic, per exemple, s'ha de demanar la modificació d'aquesta Llei de sòl rústic a fi de no permetre edificacions en 7.000 metres quadrats, com es va aprovar, aquell nyap de llei de sòl rústic que fa alguns mesos vàrem aprovar en aquesta casa, perquè aquesta Llei de sòl rústic és contradictòria amb el principi, amb l'essència del que pretenen les DOT, per tant, incoherència total.

Per tant, en general, i per acabar, Els Verds pensam que les DOT queden en una operació purament i simplement d'imatge. Les declaracions de principis no es tradueixen en mesures concretes, o presenten contradiccions amb les determinacions, i es beneeix una política de fets consumats, que va en la direcció contrària del desenvolupament sostenible.

Per tot això, Els Verds donarem suport a tots i cada un dels punts d'aquesta moció. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOI:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Efectivament, s'ha de lamentar que no es poguessin veure aquestes mocions just després de la interpel·lació corresponent perquè, en definitiva, alguna de les mesures o de les mocions proposades està clarament de passada pels esdeveniments, com la relativa al període d'informació pública, i perquè, en suma, estam ja en un procés més avançat del debat sobre les Directrius d'ordenació territorial, i aquestes són mocions una mica d'abordatge de la qüestió més que d'entrar en el fons del tema.

En qualsevol cas, volem dir que nosaltres votarem favorablement l'apartat segon, jo crec que és un apartat important, que jo crec que la seva redacció serà assumible per tots els grups de la cambra, però que necessita d'instrumentació, necessita d'instruments que facin possible aquesta participació ciutadana.

Així mateix, donarem suport, i ha estat objecte de debat en el Consell Insular de Mallorca aquesta qüestió, al tema que Mallorca ha de tenir un pla insular. Jo no sé aquesta curolla del Govern de la Comunitat Autònoma de privar l'illa de Mallorca d'aquest instrument elemental d'ordenació territorial i d'entrar directament en el desenvolupament de plans territorials d'àmbit inferior a l'illa, no he arribat a sentir mai a cap dels debats que s'han endegat sobre aquesta qüestió, i han estat molts, perquè s'ha suscitat el tema quan es parlava dels criteris d'algun dels plans territorials parcials de Mallorca, mai no he sentit una argumentació sòlida per la qual no sigui convenient que l'illa de Mallorca, com la de Menorca i la d'Eivissa tenguí el seu propi pla territorial, que la contempli com una unitat, i, a més, com una unitat, la veritat, prou petita, prou integrada com per ser contemplada d'aquesta manera. M'agradaria, en aquest sentit, que hi hagués un canvi de criteri, i nosaltres, en qualsevol cas, donarem suport a aquesta moció.

Donarem suport també a l'apartat on es denuncia aquest retard de molts anys del Govern balear en l'aprovació, o en la tramitació, d'aquestes directrius, deu anys prorrogables, lògicament, fins l'aprovació definitiva.

I em detindré en un parell de temes que jo crec que valen la pena, i mantindré una reserva respecte de la votació favorable a un dels punts.

Diu a l'apartat quart de la moció que el Parlament insta el Govern a un autèntic compromís normatiu. Això és molt important. Les Directrius d'ordenació territorial ens plantegen, efectivament, un compromís normatiu, o no?, ens ordenen realment la qüestió, o no?, o només plantegen criteris, objectius, índexs de sostenibilitat que són una mica com llums d'alarma respecte de possibles disfuncions dels esdeveniments pràctics respecte dels objectius plantejats? Aquest és el tema.

I segona, relacionada bastant amb l'anterior, hi ha aquest apartat sisè, on es diu que el Parlament insta el Govern a prendre les mesures cautelars precises perquè durant el període de tramitació d'aquestes Directrius d'ordenació territorial no es produeixi un allau especulatiu de peticions d'urbanitzacions, de construccions d'infraestructures que facin irreversible determinats processos que a la millor serien col·lapsats o que serien limitats per part de les Directrius.

Una i altra qüestió estan realment molt relacionades.

Si això fossin realment, que no ho són, unes directrius d'ordenació territorial amb vocació normativa, amb vocació d'incidir realment en la realitat, és clar que hauríem de fer mesures de caràcter cautelar, és clar que hi hauria nervis, però no hi ha nervis enlloc; qui s'ha posat nerviós en aquesta comunitat autònoma davant les Directrius d'ordenació territorial, llevat d'un petit grup de propietaris de finques rústiques? Ningú, hi ha hagut molts més nervis en el tema de la regulació de l'oferta turística anunciada, i sí que hi ha hagut mesures cautelars, insuficients des del nostre punt de vista, desencertades des del nostre punt de vista, però sí que hi ha hagut mesures de caràcter cautelar; ningú no es pren seriosament aquestes Directrius d'ordenació territorial,

ningú no es pensa que realment això hagi de canviar el nostre model de desenvolupament, i això perquè no té aquesta vocació normativa, això que es deman en el punt quart, segona, perquè aquestes Directrius, després de tanta literatura i de tanta foto, a la pàgina 129, article 102.c), hi diuen que santifiquen i beneeixen tota l'activitat planificadora duta a terme pel Govern en els darrers anys, tots els plans directors, tots els plans territorials aprovats fins ara, els criteris, els avanços, tot beneït *in nomine, pater*, i és clar, qui s'ha de posar nerviós, si són unes directrius que sancionen el que s'ha fet?, llavors, no és necessari realment una mesura de caràcter cautelar, perquè no hi ha expectatives de canvi en el model de creixement o de desenvolupament.

Això, com la immensa majoria dels índexs de sostenibilitat, és un càntic al sol, no fixa objectius quant a la desclassificació del sòl, planteja el tema, remet als plans territorials parcials, a la planificació municipal, però qui s'ha de posar nerviós davant aquesta qüestió?, ningú; no planteja sostres al creixement, és a dir, aquí hi ha un horitzó raonable de creixement demogràfic fins aquí, això és el que és sostenible en aquestes illes, no ho diu; aquí, quan fins i tot es parla del tema de l'aigua, es diu a un dels paràgrafs del text, al número setze, en concret, que l'objectiu és aconseguir que els recursos no afectin les possibilitats de creixement, és a dir, a veure si implementam mesures tècniques d'obtenció de recursos hídrics per no limitar el creixement. Bé, són unes directrius prou descafeïnades com perquè no sigui necessari allò que aquí es reclama, que són mesures de caràcter cautelar, però com que nosaltres pensam que això sí que hauria de tenir vocació normativa, que això sí que hauria de servir per modificar el model de desenvolupament dels darrers anys i no hauria de servir per sancionar el model de desenvolupament dels darrers anys, lògicament, votarem a favor d'aquesta moció.

I després n'hi ha una altra, la setena, la darrera, i la veritat, nosaltres pensam que no la podem aprovar.

Jo crec que surt de la lògica de la resta de mocions, perquè no és una moció d'abordatge, sinó que és una moció d'entrar en el contingut, perquè si, efectivament, es diu que el Govern en la seva gestió quotidiana actua de forma coherent amb els postulats i idees de les Directrius d'ordenació territorial respecte d'una sèrie de temes és perquè s'opina que els postulats i idees de les Directrius d'ordenació territorial en aquest tema són correctes, i nosaltres pensam que ni de prop són correctes en molts temes, per exemple, en l'edificació en sòl rústic, el representant del Grup Mixt ho ha explicat abans una vegada més, que es fa, que se sanciona una cosa ja feta, que és aquesta Llei del sòl rústic de l'any passat, que, efectivament, amb caràcter excepcional sí que permet edificació en 7.000 metres quadrats a les parcel·les segregades abans del 58, però que, en qualsevol cas, el que permet aquesta llei, allò que norma aquesta llei, allò que regularitza aquesta llei és la urbanització del sòl rústic, aquest és l'objectiu i l'esperit i la lletra d'aquesta llei, la urbanització regulada del sòl rústic, i aquesta llei permet, i ens estam trobant amb aquesta qüestió en casos concrets a la Comissió insular d'urbanisme, agafar grans finques, parcel·lar-les i iniciar expedients d'edificació d'aquestes parcel·les..., sí, sí, sí, i amb la Llei del sòl rústic això es pot fer, i resulta una baralla titànica des de la Comissió insular d'urbanisme intentar oposar-se a això, però ens vénen expedients de parcel·lacions de grans finques per a la seva urbanització.

Per tant, no podem sancionar això, ni poden sancionar els postulats i idees relatives a la preservació dels espais naturals ni, evidentment, la gestió de residus sòlids urbans, on hi ha una vegada més una sanció de decisions ja preses, on es donen per bons procediments de gestió de residus sòlids urbans, els quals Esquerra Unida de cap manera comparteix, ni tampoc comparteix els criteris, postulats, les idees, respecte de la limitació del creixement urbanístic de caràcter turístic i residencial més enllà del que és una expressió d'intencions o d'objectius, però lògicament, quan es jutgen aquestes Directrius d'ordenació territorial, no ens hem de fixar en la música, ens hem de fixar en la lletra, en la part dispositiva, en la part normativa, i efectivament, aquí trobarem criteris que nosaltres no compartim, per tant, no votarem a favor d'aquest apartat número set de la moció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, Sr. Alorda, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El nostre grup donarà suport a totes les mocions, les subsistents, amb la matisació, naturalment, que, el punt set, el compartim a trossos, com compartim a trossos la part que fa..., la lectura que fan les Directrius del diagnòstic dels problemes de les Illes Balears. Això no obstant, en general, creim que seria molt assenyat que a partir d'ara el Govern fes cas d'allò que recomanen les Directrius perquè hi tendríem molt avançat.

Sobre el primer punt, la valoració negativa dels deu anys de retard, jo crec que es defensa tota sola i confii que aquest cambra faci aquest retret al Govern. És evident que aquest país fa més de deu anys que necessita d'uan regulació, en fa més de vint que necessita, d'un instrument legal que racionalitzi el desgavell territorial que ha caracteritzat la balearització. Des del nostre grup, per cert, no creim que hagin estat problemes tècnics a l'hora de redactar les directrius allò que expliqui aquest ajornament, més aviat és que el model de desenvolupament que aquest puzzle inconnex de planejaments municipals permet és el model del Partit Popular, el model que ha ajudat a implementar durant aquests quinze anys de govern i que cal reconèixer com a fet en un ample consens d'altres forces polítiques a nivell municipal, que ha estat l'ordenament territorial que bàsicament hem tengut.

Als punts de la participació, també els donam suport, creim que és important, maldament arribi en aquest moment, malgrat aquest ple s'hagi convocat amb tanta dilació, és important continuar convocant la ciutadania a opinar sobre les Directrius.

El nostre grup ha presentat més de dues-centes propostes, confiam que per uan vegada el Govern es digni, en nom d'aquesta participació i d'aquest consens, a contestar-les, ja que no ens contesta sobre absolutament cap de les al•legacions que feim als seus plans.

També compartim plenament que les Directrius han d'assumir que són un text legal, que són un text normatiu, i que per tant vinculen. No són un informe mediambiental d'una ONG, sinó que és una llei, i per tant no és correcte, entenem, que l'article primer ja comenci dient que el diagnòstic forma part de les Directrius, que les recomanacions formen part de les Directrius, o que en formen part també uns indicadors de sostenibilitat, que per no tenir, no tenen cap conseqüència de cap mena amb el seu incompliment, o amb els problemes mediambientals que detectin. S'ha d'evitar el llenguatge generalista i voluntarista que caracteritza les Directrius. El que ens cal són normes obligatòries, que diguin clar que és allò que s'ha de fer, que diguin qui ho ha de fer -consells insulars bàsicament, també ajuntaments-, allò que es reserva el Govern, i quines conseqüències segueixen els incompliments d'allò que prevegin les directrius. Perquè de tot això, el text que està avui en avanç, gairebé no en diu res.

També ja hem expressat en distintes seus, que creim que cada illa ha de tenir un pla territorial parcial, i que és un error esquarterar Mallorca en sis unitats territorials que no tenen cap mena de tradició ni cap sentit. De fet, el PP entenem que confon el que són unitats homogènies per qüestions per exemple paisatgístiques, com pot ser la serra de Tramuntana, o les agrupacions de municipis per a la prestació de serveis, com és el cas del Pla o d'altres ajuntaments que s'han unit en mancomunitats, amb el que són comarques funcionals, que és una cosa ben diferent. És absurd que les decisions sobre equipaments, sanitaris, judicials, esportius, culturals, etcètera, que necessitin municipis tan distants i diferents com Pollença i Fornalutx, com Campanet i Calvià, es prenguin en el marc de la serra de Tramuntana, que va de punta a punta de l'illa. Té molt de sentit com a espai natural, tant de bo es declaràs Parc Natural, però el que no té és sentit com a comarca que necessita d'una organització infraestructural i d'equipament de rang comarcal, que és com les defineixen els PTP la Llei d'ordenació de territori. Com tampoc no té cap ni peus que es prevegi una gran Palma que no inclou l'àrea metropolitana, de fet exclou Marratxí i inclou Andratx, i l'únic argument que se'ns dona és que Andratx no té comarca, no té mancomunitat, per entendre'ns, mentre que Marratxí ja estava en el Raiguer. Si això és racionalitat territorial, creim que ben poc es pot dir a favor d'aquestes directrius.

També ja hem dit en aquest parlament -i hi insistirem, perquè supòs que aquest debat continuarà- que la zona d'influència d'Inca s'orienta cap als municipis situats al seu nord, i els seus immediatament limítrofs, mentre que cap al Sud, a partir de Binissalem, Consell, ens trobam de ple amb l'òrbita metropolitana de Palma. És d'il•lusos pretendre que Inca sigui l'epicentre econòmic de municipis com Santa Maria o Marratxí, mentre que els equipaments de caràcter comarcal als quals aspira, entenem que molt legítimament, només tenen raó si tenen en compte la població del nord, des de Pollença fins a Can Picafort, si no, no hi ha hospital comarcal possible, un hospital comarcal a Inca mai no tindrà sentit amb la població del Raiguer, mai; com els jutjats i com d'altres activitats, sense qüestionar, naturalment, la importància de nodes emergents importants, com és Alcúdia-Pollença, o puga ser Sóller, que evidentment dins el marc general que haurien de ser els centres històrics dels nuclis comarcals, també puguen pretendre establir aquestes directrius.

Ara bé, per al nostre grup la moció bàsica, la moció fonamental d'aquesta que ens presenta el Grup Socialista, és la del punt sisè, és la necessitat d'establir mesures cautelars. Ho consideram una norma bàsica de prudència per donar credibilitat també a allò que pretenen les directrius, si no, no en tenen, basta veure qui és el pare per dubtar molt de quines són les voluntats reals que hi ha a darrera aquesta figura; i si realment el PP té una voluntat redreçadora del model, si és real i no de pura imatge, és evident que és una imprudència fer un debat amb acrobàcies sense xarxa. Si volem fer un debat real sobre sostre de població, sobre si hi ha d'haver desclassificacions o no, sobre els 500 metres, sobre tantes de coses, amb independència fins i tot del que en aquest moment digui l'avanç de directrius; si hi vol haver un debat participatiu amb distintes propostes de grups polítics, necessitam la suspensió, necessitam que mentrestant no es faci malbé qualsevol possibilitat de moviment, que d'alguna manera se (...) les possibilitats d'intervenció perquè la realitat ens hagi passat a davant. Per tant creim que un mínim sentit de la prudència recomana la suspensió. Compartim, per exemple, aquesta mesura amb la moratòria establerta amb motiu del Decret sobre allotjaments turístics, la moratòria, dels continguts supòs que en parlarem més envant; però mentre es discuteix un tema tan sensible, el primer que s'ha de fer és suspendre.

No es fa res per evitar, per exemple, la tercera pista aeroportuària, nous assentaments, els 500 metres a vorera de mar, que el nostre grup ha presentat una llei que ha estat votada negativament pel Partit Popular molt recentment, i d'altres mesures que estableixen aquestes directrius, aquest avanç de directrius, però que poden quedar en no-res si s'ajorna tant la seva posada en marxa. Recordam que normalment tot el que puga tenir alguna mena d'incidència es reserva per als plans territorials parcials, després els planejaments municipals, i encara la mesura clau, creim nosaltres, que pot ser la desclassificació, a la voluntat dels promotors, perquè s'ha de negociar i s'ha de convenir, per tant hi ha d'haver dues voluntats, la de l'Administració -que ja en dubtam- i la del promotor, que evidentment se l'haurà de compensar. Creim que si volem signar la pau, si hi ha d'haver realment un debat al respecte, el primer que s'hauria de fer és signar un alto el foc; però de moment a les Illes Balears estam tots a les trinxeres, i pareix que qualcú ja hi ha caigut, com ens deia el Sr. Triay, no sabem ben bé de quina bala anava el tir on hagi pogut caure el Sr. Alemany. En qualsevol cas els que sí som a les trinxeres, que som els que creim en el desenvolupament sostenible, ens està costant molt guardar la posició, molt, i ho feim d'una manera molt precària, i tots sabem quan s'edifica la dificultat després de tornar enrere, fins i tot quan es concedeixen drets edificatoris la dificultat de tornar enrere. Per tant, és l'hora de firmar un alto el foc. Vostès tenen els mitjans per fer-ho, i això és el que els demanam.

Sobre el punt setè no m'hi allargaré tampoc, perquè no hi ha temps i crec que el debat sobre les directrius continuarà en aquest parlament, però el que no és de rebut, és que la política del Partit Popular, la real, la que es publica als butlletins mentre debatem les Directrius, estigui a les antípodes del que molts dels punts de les Directrius recomanen i preveuen. Creim que és una mostra de la manca de sinceritat en alguna de les apostes que fan aquestes directrius, i donarem suport a aquesta moció, que recomana al Partit Popular coherència, tot i ser conscients que en alguns punts no compartirem plenament allò que reflecteixen allò que demanen les Directrius. Seria un gran avanç, com dic, que la filosofia que pretenen aquestes directrius, aquest avanç que s'ha posat en marxa, com a mínim l'aplicàs des de ja el Govern popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, analitzam avui una moció derivada efectivament d'una interpel·lació ja del mes de novembre, i en conseqüència en qualcun dels seus punts, i com el seu ponent així ho ha manifestat, ha pogut quedar una mica fora de context.

Vull manifestar el vot negatiu del Grup Popular a tots i cadascun dels punts subsistents. El primer, allà on es manifesta l'actitud o la valoració negativa d'aquest parlament en relació amb el retard d'aquestes Directrius d'Ordenació Territorial, va ser un tema ja suficientment discutit a l'àmbit de la Interpel·lació, allà on el conseller va justificar, jo crec que plenament, el fet d'aquest retard, un retard que per altra banda ja anticipava fins i tot la pròpia Llei d'ordenació territorial quan permetia i preveia la possibilitat de plans directors sectorials, en absència d'aquestes directrius, que no feien més que manifestar l'absoluta impossibilitat de donar compliment del mandat dels vuit mesos des de l'aprovació d'aquella llei. En qualsevol cas aquest primer punt no només acaba valorant negativament aquest retard, sinó que parla d'excessos territorials i urbanístics produïts durant aquests darrers anys. És curiós que aquesta expressió de donar a conèixer aquests excessos provengui precisament d'un grup, el Socialista, que té la competència en aquests moments de vigilar la disciplina urbanística a la institució de l'illa de Mallorca, la qual cosa ve a ser un reconeixement explícit de la seva incapacitat i de la seva incompetència a l'hora de vigilar i controlar aquests excessos territorials i urbanístics. M'imagín que deu ser qualque cosa d'aquestes.

El segon punt fa referència a una crida a les institucions. Crec jo que així com ha retirat el tercer podria haver retirat també el segon, perquè la crida està feta, i no només està feta sinó que hi ha hagut moltes al·legacions, molta participació, de la qual el Govern se sent especialment satisfet; i a més a més li he de recordar precisament que el seu grup va ser un dels més crítics amb el fet que aquestes directrius fossin conegudes pels ciutadans. Es va produir una crítica exagerada i fora de to davant la publicitat i el fet de donar a conèixer aquestes directrius als ciutadans. Vostès critiquen per una banda aquesta publicitat, donar a conèixer aquestes directrius; i per una altra banda volen que els ciutadans hi participin i aportin els seus suggeriments i les seves iniciatives. Nosaltres entenem que efectivament la crida a la participació està feta, és innecessari reiterar-la; el Govern ha anunciat més d'una vegada que tindrà en compte, valorarà i contestarà totes i cadascuna de les al·legacions, i fins i tot si és necessari, si es produeixen modificacions substancials al contingut inicial, no es descarta una segona exposició pública d'aquestes directrius.

No parli de silenci del Govern durant aquest període d'informació pública, perquè pens que és positiu i és constructiu que precisament el Govern, amb respecte a la formació d'opinió per part dels distints col·lectius i dels ciutadans hagi mantingut aquest silenci prudent, i crec jo que positiu, durant aquest termini.

Al punt quart reclama el seu grup un autèntic compromís normatiu d'aquestes directrius. Jo crec que reclamar un compromís normatiu d'un document que té la vocació clara i manifesta de tornar-se i de convertir-se en llei, és tant com deixar entreveure que vostès tenen un poc respecte al que és una llei. Aquestes directrius tenen, insistesc, l'objectiu final de convertir-se en llei; i què més normatiu que una llei? Jo crec que reclamar-los aquest valor normatiu és absolutament innecessari, i no fa falta que el Grup Socialista recomani aquest valor normatiu a una llei que, com qualsevol altra, naturalment serà d'obligat compliment per totes les institucions i per tots els ciutadans.

No podem compartir tampoc la proposta del cinquè punt, la que fa referència a l'existència d'un únic pla territorial per a l'illa de Mallorca, i no ho podem fer per dos motius distints: En primer lloc per la concepció que el nostre grup i el Govern té del que ha de ser un instrument d'ordenació del territori, la concepció i la formació d'un instrument d'ordenació del territori entenem que ha de ser essencialment democràtica, i essencialment democràtica vol dir que aquest instrument ha de rebre els suggeriments, les al·legacions, les reclamacions que en puguin anar fent les entitats col·lectives, les institucions, els ciutadans, etcètera. Ha de ser a arrel d'aquestes al·legacions i d'aquests suggeriments que pugui sortir un criteri distint al que els tècnics del Govern a l'hora d'avançar el contingut d'aquestes directrius han manifestat la idoneïtat o la conveniència de fer sis zones distintes o sis comarques d'actuació diferenciades dins l'illa de Mallorca. Ha de ser del procés democràtic de participació en la formació de l'instrument d'ordenació del territori d'on pot sortir una proposta distinta, no de la voluntat d'un grup o d'un parlament que no du aquí motivacions tècniques suficients per justificar aquest canvi de criteri.

A més a més, entenem com a grup que la realitat física de l'illa de Mallorca és variada i diversa, com tots vostès coneixen, i que precisament aquesta varietat quant al que és la serra de Tramuntana, el Pla, el Raiguer, el Migjorn, tot el que són aquestes grans comarques que estan expressant les Directrius d'Ordenació Territorial justifiquen plenament l'existència d'aquests sis eixos d'actuació diferenciats dins l'illa de Mallorca.

Al punt sisè reclamen vostès mesures cautelars per evitar la desvirtuació del contingut d'aquestes Directrius d'Ordenació Territorial. Jo m'imagín que aquí hi ha un poc també el tema del Decret de la moratòria turística, i supòs que voldrien vostès una ampliació similar a tot l'urbanisme en general de l'actuació, jo crec que modèlica, que ha fet el Govern en aquest tema. Però hi ha dues matisacions a fer, i que fan que efectivament no sigui en aquests moments necessari ni prudent adoptar un decret de mesures cautelars a tot l'urbanisme en general, a diferència del que es va fer en el cas concret del turisme. Estàvem en el cas del turisme davant simples llicències administratives, i amb l'actuació o competència d'una única actuació pública, en aquest cas la de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. En el cas concret de l'urbanisme en general hi ha una disciplina urbanística, responsabilitat de tots i cadascun dels consells insulars -en el de Mallorca, per cert, gestionat per un membre del seu propi grup-, que fa que efectivament perquè no es desvirtuin aquests continguts es pugui aplicar i es pugui gestionar aquesta possibilitat que no es desvirtuin els continguts de les Directrius. Amb la seva proposta, Sr. Triay, pareix que vostès desconfien de la feina del seu propi grup al Consell Insular de Mallorca i reclamen que el Govern els doni unes mesures cautelars que els llevin a vostès els problemes que en aquest moment puguin tenir a dins aquesta institució. No fa falta que li digui, Sr. Triay, que si vostès fan bé la seva feina al Consell Insular, com la fan a Menorca i a Eivissa, aquestes mesures cautelars són evidentment innecessàries. Però vostè a més que com a polític, com a tècnic hauria de saber que estam a unes directrius, i no es justifica, insistesc, ni aquí ni a cap altra banda on s'han fet instruments d'aquesta naturalesa mesures cautelars quan senzillament s'està obrint un debat sobre unes directrius d'ordenació territorial.

I el setè punt, Sr. Triay, al marge que pugui resultar efectivament contradictori, com li han dit altres grups d'aquesta cambra, amb el que vostè reclama i el que vostè proposa als altres punts, resulta certament curiós, perquè vostè reclama una cosa que jo li puc garantir que és absolutament innecessària. Senyors diputats, el Grup Socialista vol instar el Govern que actuï en la seva gestió quotidiana de forma coherent amb els postulats i les idees de les Directrius d'Ordenació Territorial. Quina originalitat! Vertaderament més original no ho podia ser. Li he de recordar que qui ha presentat aquest document i qui en conseqüència creu en aquest document i en aquesta filosofia, és aquest govern, no és vostè. I si aquest govern ho presenta és perquè hi creu i perquè hi pensa aplicar la seva gestió quotidiana. No fa falta que vostè li recorda. Però és que a més li he de recordar, perquè després fa una sèrie de manifestacions concretes i específiques d'una sèrie de temes, les contradiccions en què vostè entra. Parla en primer lloc de major coherència amb l'actuació en el sòl rústic. Deu estar vostè pensant en les paraules del Sr. Quetglas durant l'any 97, quan unes manifestacions imprudents seves varen provocar una allau de més de 400 expedients a sòl rústic en dos mesos. Així i tot, al marge de la imprudència, la irresponsabilitat del responsable d'urbanisme en el Consell Insular de Mallorca, així i tot durant l'any 97 han davallat al voltant d'un 40% a la nostra comunitat autònoma; i hi incloc els dos mesos que varen provocar una pujada bastant considerable gràcies a la irresponsabilitat del seu company d'escó.

Parla també -miri si n'han de tenir també d'incoherència- de gestió de residus sòlids. Miri, vostès al Consell Insular de Mallorca tenen mils i mils de tones emmagatzemades sense donar-les un tractament, i vénen a reclamar al Govern que faci una major política i major planificació i més coherent de gestió de residus sòlids? Solen dir, Sr. Triay, en mallorquí, que només quan un té arreglat ca seva, pot anar a arreglar la del veïnat, i vostès n'haurien de prendre un poquet de mostra.

I per cert, per acabar una darrera cosa: Vostè ha fet una al·lusió, jo crec que poc elegant, a si cert membre del Govern va caure en acció de guerra. Jo això ni ho diria massa fort en el seu cas, ni me'n riuria massa, perquè vostè, Sr. Triay, de ferides de guerra fetes pel seu propi grup, en va molt ple. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Triay, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Després d'escoltar el representant del Grup Parlamentari Popular, jo només em faria una pregunta: Realment les Directrius d'Ordenació Territorial són una prioritat del Govern del Partit Popular, o en aquest moment ja són un document polític mort esperant el moment d'una digna sepultura? Aquesta és la pregunta. On som?, a una prioritat o a un mort insepult? Una de les coses que més em fan pensar que s'està esperant el moment de donar-li digna sepultura és precisament que el tècnic polític director general autor d'aquestes directrius ja no sigui al Govern. Ja no és al Govern, no ha estat ja als debats de presentació de les Directrius més que a una primera fase, que el conseller ha estat amagat tres mesos. A quins debats ha participat el conseller de Medi Ambient en relació a les Directrius? Quin esforç ha fet el Govern per divulgar les directrius? Altra cosa és que li hagin sortit discrepants, però quin esforç ha fet el Govern per donar-les a conèixer sectorialment? Vostès recordin només l'esforç que va fer el Govern, cents de milions de pessetes gastades, per explicar el que era el parc Bit. Ho recorden? Seminaris internacionals, trobades de grans figures, congressos, reunions de tot tipus, taules rodones amb eminents personatges. Què han fet amb les Directrius? Silenci, Directrius. No han fet res. No han promogut cap iniciativa. És més, han desqualificat els discrepants. Quan hi ha hagut gent que ha firmat contra les directrius, els han dit que havien firmat sense saber què firmaven. Quan altres han dit qualque cosa en relació a les directrius, han dit -portaveu del Govern- que només diuen idioteses. Aquesta ha estat la voluntat de consens del Govern durant aquestes directrius, que estan plenes de manifestacions a favor del consens i de la participació democràtica.

I és que estam davant un doble llenguatge, senyores i senyors diputats, un doble llenguatge integral, i per això el punt setè té sentit perquè el punt setè, igual que ho fa ja un altre punt, el punt quart, igual que ja ho he fet a la meva primera intervenció, fa referència a aquesta dualitat que hi ha dins les directrius. Hi ha uns estudis tècnics, unes anàlisis de la situació, unes idees que poden ser compartides en un alt percentatge, que són diagnòstics i anàlisis, jo crec que molt correctes, d'una crua realitat. I després hi ha una normativa aquí on s'ha aplicat la censura política, i aquí on ja no hi ha cap vinculació, cap voluntat de vincular la realitat territorial. I per això jo crec que els postulats i les idees que fan referència al punt setè, igual que el diagnòstic dels problemes existents i les idees que fa referència al punt quart, són útils per plantejar una exigència al Govern, i és a partir d'aquí que se'ls ha de demanar una coherència en la part normativa, que efectivament aquestes directrius si arriben al final amb aquest govern seran una llei, una llei perquè així ho diu la Llei d'ordenació territorial, no per cap voluntat pròpia ara nova del Govern. Però si aquesta llei fos l'articulat que avui està publicat, aquesta llei tindrà rang legal, sense cap dubte, però no vincularà ni resoldrà ni incidirà sobre cap dels problemes reals que existeixen a la realitat territorial. Això és així, i per això hi ha una escassa voluntat normativa, i per això hi ha un doble llenguatge, i per això hi ha un esforç tècnic i econòmic ingent per un resultat quasi nul. Perquè aquestes són les instruccions que s'han donat als redactors: llibertat total per analitzar, dur aquí les propostes normatives, que aquí ja les corregirem. Per tant avui en dia, en aquest moment, i més veient els comentaris del Govern davant les discrepàncies que han produït les directrius, en aquest moment ja no sabem si és un document viu o un document mort.

I això el dia d'avui no ens ho aclareix, però com que en parlarem altres dies, tindrem prou oportunitats de parlar-ne.

Les mesures cautelars que nosaltres demanam són efectivament mesures, moratòria que permeti discutir les directrius sense que simultàniament s'increment, en dret, no per indisciplina urbanística, que aquí es crea una confusió entre el que és la disciplina urbanística i el que és l'ordenació, sinó que al marge de qualsevol indisciplina, perquè normalment no es produeixen urbanitzacions per indisciplina urbanística. No és aquesta la realitat, la realitat és que s'aproven urbanitzacions perquè els planejaments els donen dret, i això és la qüestió que s'ha d'afrontar des d'un govern que promou unes directrius, en no ser que les promogui amb la idea que tanmateix durant el temps que les discuteixin es faci impossible el seu compliment del poc que hi ha, perquè és poca cosa el que es pot incomplir. Per tant, és necessària una moratòria. Que la moratòria que ha fet el Govern en matèria hotelera? Bé, no és el moment ara de parlar-ne en detall, perquè ja tindrem oportunitat, però vull recordar que el conseller Ramis és qui ha dit que el problema del creixement és un problema de creixement residencial, no un problema de creixement de places hoteleres. El problema real de creixement a les Illes Balears és de creixement residencial, de creixement urbanístic, per tant aquestes mesures del Govern tracten d'abordar un determinat problema, però no el problema global, de poder discutir durant mesos, més el temps que estaran els plans territorials parcials, aquestes directrius, sense un perill real que a mesura que es veïés que aquestes directrius van endavant -cosa que possiblement en aquest moment encara ningú no es creu- creïn una acceleració d'iniciatives negatives, i que a més conduïrien les Directrius a un carreró sense sortida, o les posarien en molt mala situació pel moment que acabi la seva tramitació.

I per altra part, senyores i senyors diputats, vull agrair a tots els grups parlamentaris que han anunciat vots favorables als diferents punts; i tractar d'explicar a Esquerra Unida que el punt setè sí que és coherent des d'aquest punt de vista amb els altres plantejaments que es fan a les Directrius, perquè no es refereix que apliquin la part normativa, sinó que apliquin els conceptes que hi ha dins l'anàlisi, el diagnòstic, i que realment no em pot més que sorprendre que el Govern no vulgui ni tan sols que el Parlament cridi totes les institucions i tota la societat a participar en un procés que en absolut està acabat, que està simplement iniciat, i el qual crec que es contradia amb els propis documents que el Govern presenta quan aquests reclamen la participació i el consens per poder arribar a un model territorial acceptable i òptim per a tothom. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay. Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Simplement vull aclarir la nostra posició respecte del punt setè, que no votarem favorablement. Jo crec entendre la posició expressada pel Sr. Triay, en el sentit que ha vingut a dir que es podia estar d'acord amb les preocupacions que expressaven les DOT relatives a problemes com el sòl rústic, residus, etcètera. I efectivament, trobarem en el text d'aquestes directrius preocupacions pel procés d'urbanització del sòl rústic, o preocupacions perquè la gestió dels residus sòlids es faci amb criteris moderns, de reciclatge, etcètera. Però a l'hora de entrar en olivetes, ens trobarem que aquestes directrius, a l'hora d'establir normes sancionen favorablement la Llei de sòl rústic, que és la llei de la urbanització del sòl rústic, i tota una sèrie de procediments en matèria de residus sòlids i d'altres, que són des del nostre punt de vista molt negatius. En aquest sentit jo crec que el Grup Parlamentari Socialista s'ha equivocat a l'hora de redactar aquesta moció, en el sentit que hauria d'haver reclamat del Govern coherència entre les seves preocupacions que reflecteixen les DOT i la seva gestió política quotidiana. Però quan es parla de reclamar coherència amb les idees i postulats, els postulats són el que es postula, el que es propugna, el que s'impulsa, i per tant inclou l'apartat normatiu de les directrius, i nosaltres no estam d'acord amb els postulats d'aquestes Directrius d'Ordenació Territorial, i per tant estam molt lluny de demanar-li al Govern coherència amb coses amb les quals nosaltres no estam d'acord. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Flaquer, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt breument, jo no sé -molt breument, si em permeten- si el que està sepultat són les Directrius d'Ordenació Territorial o la capacitat parlamentària del Sr. Triay, perquè la veritat és que... -Sí, sí, no sé si vénen unes someretes per allà baix- la veritat és que no hi ha hagut una rèplica realment profunda sobre les qüestions que s'han intentat posar de relleu a la nostra intervenció, i que motiven i justifiquen el fet que les Directrius d'Ordenació Territorial són un objectiu d'aquest Govern, que no està en absolut sepultat, i que mal que li pesi a l'oposició, efectivament continuaran endavant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la votació, que segons les intervencions... Sr. Quetglas, si vol fer ús de la paraula per una al•lusió, demani-la, però...

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Sr. President, no em vull donar per al•ludit. Voldria demanar al Sr. Flaquer que retiràs els insults, simplement.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Quetglas, posi's tranquil, que aquesta presidència ha intuït que vostè volia intervenir, però no ho faci per davall, sinó que alci el braç, demani la paraula per una al•lusió concreta i intervengui quan aquesta presidència li doni la paraula, que a posta per açò jo li (...), i he estat jo qui li ha donat la paraula, sense que vostè l'hagi demanada, i com que ja s'ha reflectit en el *Diari de Sessions*, passam directament a votació. Tant la postura com la seva protesta.

Passam a la votació.

Primer punt, Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

A la meua primera intervenció ja he anunciat que, el punt tercer, el retirava.

EL SR. PRESIDENT:

Quedava retirat, sí.

Passaríem a votar, si no hi ha res en contra, els punts números 1, 2, 4, 5 i 6, i apart votarem el punt número 7, segons indica també la intervenció del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Senyores i senyors diputats que votin a favor dels punts 1, 2, 4, 5 i 6, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 31; abstencions, cap. Queden rebutjats els punts 1, 2, 4, 5 i 6.

Passam a votar el punt número 7.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt número 7, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 25; en contra, 34. Queda rebutjat també el punt número 7.

III.- Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 6872/96, d'ordenació d'emergències.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia.

Demana a les senyores i als senyors diputats que estiguessin atents, perquè tal com ve el dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals referit a la Llei d'ordenació d'emergències, s'ha designat el diputat Sr. Josep Portella perquè en faci una presentació; després no hi ha altres intervencions, passariem a votar tots els articles, exposicions de motius i totes les disposicions addicionals transitòries, derogatòries i final d'aquesta llei. Per tant, els deman que estiguin atents a l'hora d'haver de votar.

Sr. Portella, té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Bon dia, i ben retrobats en la tasca parlamentària.

No és normal que un projecte de llei, després de passar pel tràmit de ponència, coordinada en aquest cas pel Sr. Cristòfol Soler, i de Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, arribi a Ple de Parlament amb un acord unànim de tots els grups. Això ha succeït amb la Llei d'ordenació d'emergències.

El projecte presentat pel Govern havia rebut gairebé vuitanta esmenes dels diversos grups. Al final, aquest resultat unànim ens parla de l'esforç realitzat a la ponència i a la comissió, i ens hem d'alegrar que els grups parlamentaris també siguin capaços, quan es donen les condicions, de perseguir l'acord que, sens dubte, enforteix el resultat final aconseguit.

D'acord amb el que preveu el Reglament del Parlament en el seu article 122, la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals acordà per unanimitat que fos aquest diputat qui la presentàs en nom de tots els grups, per donar compte de la feina feta i del resultat final, i així ho faig avui, encara que també fa uns dies el Govern l'ha presentada, abans que fos votada per unanimitat en el Parlament aquesta llei.

Durant la fase de ponència, es van introduir, aprovades per unanimitat, un total de 56 esmenes en el projecte de llei; 38 esmenes eren...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Portella. Demanaria, per favor, senyores i senyors diputats, que mantinguin un poc l'ordre i el silenci, per poder seguir aquesta presentació.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Jo m'estimaria que fos del tot, no un poc.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Bé, durant la fase de discussió a ponència i a comissió, es van recollir, es van aprovar per unanimitat, 56 de les esmenes presentades, 38 presentades per escrit i 18 més presentades amb veu durant el debat; en conseqüència, podem creure que durant aquest tràmit parlamentari es va fer un esforç cert per estudiar el text presentat, per cercar la seva millora i per perseguir els problemes principals, amb els quals ens vam trobar.

La necessitat de promulgació d'aquesta Llei d'ordenació d'emergències es basa en l'obligació de les administracions a assegurar el gaudiment dels drets per part dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, uns drets bàsics que requereixen assegurar la seva integritat individual i col·lectiva davant els conjunts de risc i perills que avui poden escaure a les Illes Balears i que poden escaure també en el futur. L'Estatut d'Autonomia atorga a la nostra comunitat autònoma la potestat legislativa en muntanyes, aprofitaments forestals, sanitat i higiene, vigilància, protecció d'edificis i instal·lacions, la coordinació i relacions amb les policies locals, espectacles públics i d'altres, aquesta capacitat també es dona en el desplegament normatiu en matèria de protecció del medi ambient i de protecció civil.

A partir d'aquesta capacitat legislativa i normativa, es plantejà la necessitat de promulgar una legislació efectiva que abastàs tota la resposta organitzada i coordinada dels poders públics davant la possibilitat que es produeixin esdeveniments danyosos, perillous o catastròfics.

Aquesta llei es divideix en sis títols:

El primer conté les disposicions generals, fixa principis bàsics d'actuació, que són, al final, el de diligència, celeritat, proporcionalitat, col·laboració entre les administracions i també la part privada, capacitat d'integració recíproca i lleialtat institucional, així com continuïtat de les mesures adoptades, descentralització, planificació, coordinació i subsidiarietat. Es qualifiquen, així mateix, els serveis públics d'emergències com a serveis essencials, i s'estableixen les pautes de la imprescindible col·laboració entre Administració i ciutadania en cada possible situació d'emergència, fent especial esment, i açò es va introduir durant el tràmit parlamentari, dels drets i deures dels ciutadans.

En el títol segon, s'hi presenten, regulen i concreten els diferents serveis d'emergències, prevenció i extinció d'incendi i salvament, serveis de rescat i serveis d'emergències sanitàries extrahospitalàries. En aquests articles, s'hi especifiquen les funcions de cada un d'aquests serveis, l'estatut del personal que hi treballa així com les fórmules d'acreditació i homologació. D'aquest títol hem de fer especial esment a la consideració del personal voluntari i del personal d'empresa privada, que assoleixen una importància cabdal en el context legal i en la idea de la manera de desplegar la màxima capacitat de resposta integrada davant les emergències, resposta integrada que es troba recollida en la creació dels centres de gestió d'emergències que durant el tràmit parlamentari s'han consolidat també com a serveis ramificats a cada una de les illes, donar aquesta ramificació insular a aquest centres gestors d'emergències.

En el títol tercer, s'hi crea l'Institut Balear de Seguretat Pública, que és una passa endavant per constituir un centre formatiu d'investigació, en el qual es para un especial interès en les qüestions derivades de la coordinació i formació de les policies locals i es té en compte el caràcter pluriinsular de la Comunitat Autònoma.

En el títol quart s'abasta la qüestió del finançament dels serveis, amb la possibilitat de creació de taxes, repetesc, possibilitat de creació de taxes de prestació de serveis, i aquell que es deriva del funcionament de l'Institut Balear de Seguretat Pública.

El títol cinquè tracta de la regulació de la prevenció a espectacles públics i activitats recreatives així com a les molts diverses manifestacions d'activitats i espectacles extraordinaris o temporals, singulars o excepcionals. És a aquest títol que la ponència ha hagut de dedicar més esforç, on la ponència ha hagut de treballar més, i també el Govern, per trobar una solució final que per una banda asseguràs el bon compliment de l'abast d'aquesta llei i, per altra, procuràs també el respecte a les competències municipals i a les dels consells insulars en aquestes matèries.

Al final, la llei es limita a les obligacions de prevenció i assegurança dels espectacles públics o activitats recreatives, extraordinàries, singulars o excepcionals que la majoria de vegades són organitzades per les pròpies institucions públiques; per tant, així s'ha intentat solucionar un problema amb què ens vam trobar durant la ponència a l'hora d'establir on arribaven les competències del Govern, en compliment d'aquesta llei, i on arribaven les competències municipals i dels consells insulars en matèria d'activitats classificades, espectacles públics, etc.

Per últim, l'article sisè regula les infraccions i sancions. En aquest sentit, la possibilitat de creació d'una taxa de rescat, que és una possibilitat oberta i no una altra cosa, no és tal, sinó que és la possibilitat de sancionar per actuacions doloses o imprudents que originin la prestació de qualsevol dels serveis de prevenció i extinció d'incendis, salvament, rescat i emergències extrahospitalàries. En aquest sentit, s'ha disposat aquest títol sobre infraccions i lògiques sancions.

Per últim, hem d'esperar que el desplegament reglamentari, que és la passa que ve ara, de planificació i execució de la llei respongui als mateixos principis que la inspiren i que facin possible la seva efectivitat. Açò és sempre la segona part de totes les lleis. En aquest cas, vol ser un conjunt de normes que es fan en previsió de situacions i esdeveniments que no es coneixen que es produeixen de manera diversa i inesperada, davant els quals s'ha de tenir preparada una resposta adequada i immediata.

Aquesta llei, pot semblar que tracta d'una matèria invisible, d'una matèria no existent, però que pot existir, com són les catàstrofes naturals o d'altra naturalesa, les situacions d'emergència, rescats, la prevenció i extinció d'incendis, etc., etc. La pròpia naturalesa de la qüestió, la que fa referència a aquesta llei, convida a la cooperació i coordinació de l'acció de totes les administracions, del voluntariat i de la ciutadania en general; l'eficàcia de la resposta que assumeix aquesta ampla participació obliga també a la jerarquització i planificació de possibles respostes.

Esperem que moltes de les qüestions que la llei planteja siguin sempre en un sentit preventiu, mai no com una experiència real, açò no obstant, la societat i els poders públics estan obligats a estar preparats davant qualsevol ensurt.

Res més, exprés una vegada més la satisfacció d'haver pogut, en tràmit parlamentari, incorporar un total de 50 esmenes a aquest projecte de llei del Govern per a la seva millora i adequació i que el resultat final hagi estat aquesta unanimitat de tots els grups.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Algun grup de la cambra vol fer ús de la paraula?

Conclou la intervenció de presentació per part del representant de la Comissió d'Assumptes Institucionals sobre el Projecte de llei d'ordenació d'emergència a les Illes Balears, procedirem a la votació global del text del dictamen d'aquest Projecte de llei d'ordenació d'emergències, fent l'observació que els serveis jurídics de la cambra procediran a la revisió de l'estructura final del text, una vegada aprovat pel Ple, ja que hi ha articles que s'han de reordenar a causa que hi són repetits, la numeració, no l'article.

Passam a votar el títol del projecte de llei, els articles 1, 2, 3, 4, 5, 5 bis, 6, 7, 7 bis, 7 tri, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 39 bis, 39 tri, 39 quatre, 39 cinc, 40, 41, l'article 42 ha quedat sense contingut, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta i cinquena, les disposicions transitòries primera i segona, la disposició final i l'exposició de motius.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat aquest projecte de llei per unanimitat. Per tant, es proclama aprovada la Llei d'ordenació d'emergències a les Illes Balears.

IV.- Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 124/97, de l'Estatut dels consumidors i usuaris de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que fa referència al dictamen de la Comissió del projecte de llei de l'Estatut dels Consumidors i Usuaris de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Hi ha algun grup que vulgui fer ús de la paraula? Sí, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la seva portaveu, la Sra. Leciñena.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Cuando una ley se aprueba por unanimidad, todos los grupos parlamentarios nos felicitamos y nos damos la enhorabuena por haber llegado a un consenso, hoy lo hacemos con el Estatuto del consumidor, y con especial satisfacción, porque se ha llegado a esta unanimidad gracias a un esfuerzo de dialogo, de intercambio de opiniones y conocimientos, en definitiva, gracias al ejercicio de la responsabilidad política de todos los grupos.

No es nuestra ley y no la hubiéramos realizado así, y en su día pusimos su no tramitación y una enmienda a la totalidad, pero o porque fuera mejorable, sino por razones fundamentales. A pesar de todo esto, hoy votamos a favor porque se han aceptado prácticamente todas nuestras enmiendas que han subsanado errores y han cambiado la ley de forma sustancial.

Queremos agradecer al resto de los grupos el esfuerzo de aproximación que han realizado y la aprobación de estas enmiendas. Todos hemos de congratularnos y desear que este paso en favor de la defensa del consumidor proteja a los verdaderos beneficiarios de esta ley, que son los consumidores, por esto, confiamos en que el Gobierno de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares no demore el desarrollo del reglamento para hacer efectiva esta protección. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Leciñena. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la seva portaveu, la Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyors diputats. Jo crec que avui és un dia important, és un dia important perquè, segons sembla, tots els grups parlamentaris, aprovarem avui al matí un estatut dels consumidors i usuaris de la nostra comunitat autònoma. Jo crec que és un fet important. És un fet destacable que aquest parlament aprovem una llei amb un objectiu molt clar, que és defensar i protegir tots els consumidors i usuaris de la nostra comunitat autònoma.

Amb aquesta llei hem intentat que tot allò que la llei nacional no contemplava, s'inclogués en aquesta, fets particulars i especials de la nostra comunitat autònoma, com podria ser tema turístic, ja que el fet insular marca molt també els consumidors i usuaris de la nostra comunitat autònoma, i també hem intentat incloure-hi totes aqueixes noves prescripcions que duen les directrius comunitàries.

Aquesta llei té una prioritat molt clara, que és defensar els drets que tenen els nostres consumidors i els nostres usuaris de la nostra comunitat autònoma.

Hi ha tres o quatre punts que crec que d'una manera molt breu hem de destacar, hem de ressaltar, en aquest plenari, com és que si hem de ressaltar la protecció i defensa dels nostres consumidors i usuaris, hem de tenir un especial esment, una protecció prioritària, amb determinats col·lectius que creim nosaltres que necessiten d'una especial protecció, com podrien ser infants i menors d'edat, les dones embarassades, les nostres persones majors i a nivell, evidentment, d'unes illes turístiques, s'ha de tenir un especial esment amb els turistes i també amb els desplaçats temporals.

Un fet, crec que important i destacable d'aquesta llei, és que es crea un únic model de full de reclamacions, que serà únic per a tots els sectors econòmics i professionals, i això farà que els usuaris en un moment determinat tendran un document únic que facilitarà el fet que en un moment determinat es pugui plantejar una reclamació. Jo crec que això és un element clarificador del camí que han de seguir els consumidors i usuaris, i que això sí que després implicarà una major coordinació de les administracions i dels col·lectius afectats.

També crec que hem d'assenyalar entre tots el fet que els etiquetats i el paquet allà on ve representat el producte que s'ha de consumir, tant sigui una carta d'un restaurant com l'empaquetat, han de venir, com a mínim, en una de les nostres dues llengües que utilitzam a la nostra comunitat autònoma.

Crec que és important el fet que es creï també el sistema arbitral de consum com el sistema més eficaç d'intentar solucionar aquests problemes o interferències que pugui haver entre consumidors i usuaris i les distintes associacions empresarials, també amb representació, com no podia ser d'una altra manera...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

LA SRA. SALOM I COLL:

...administracions públiques.

També s'intentarà fomentar la creació d'oficines d'informació, allà on els consumidors i usuaris podran acudir perquè se'ls doni una ampla informació sobre tots aquells temes importants que els poden afectar.

També crec que és nou en aquesta llei, quant a les infraccions, fer un especial esment de totes aquelles clàusules abusives i lesives que hi pugui haver per part dels consumidors, com també, dins el tema de les infraccions, s'hi inclou aquell ús que hi pugui haver de determinats sistemes de venda molt agressius, els quals fins i tot en qualque moment poden coartar la llibertat dels nostres consumidors i dels nostres usuaris.

També s'ha de fer un especial esment de quina es la publicitat que s'utilitza, si engana o no engana els consumidors.

En definitiva, crec que estam davant una bona llei, una llei que ha estat fruit del consens entre els distintes grups parlamentaris. Crec que en ponència els distintes diputats han fet una bona feina, i hem intentat entre tots ser-hi un poquet i fer un text consensuat on el principal repte serà intentar una coordinació entre les distintes administracions i els consumidors i usuaris i els distintes sectors empresarials, i crec que avui hem fet, els parlamentaris, les senyores i els senyors diputats, una llei que va en defensa dels consumidors, en defensa dels usuaris, i que a la vegada posam en les seves mans uns instruments, uns camins, perquè quan algú els engani, puguin defensar-se a través d'aquest consell que es crearà breument.

I per part del Grup Popular, tan sols donar l'enhorabona al Govern, per haver posat en marxa o haver dut aquí aquest text, i a tots els grups parlamentaris per l'esforç que han fet per intentar consensuar-lo. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Procedirem a la votació global del text del dictamen del Projecte de llei de l'Estatut dels Consumidors i Usuaris. Els serveis jurídics de la cambra procediran a la revisió de l'estructura final del text de la llei, una vegada aprovada pel ple de la cambra.

Passam a la votació.

Votació del títol del projecte de llei, dels articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 27 bis, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59 i 60, de la disposició addicional primera i de la disposició addicional segona, de les disposicions transitòries primera, segona i tercera, de la disposició final i de l'exposició de motius.

Senyores i senyors diputats que votin a favor...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Demanařiem votació separada de l'article 14. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar l'article 14.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'article 14, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 49; en contra, cap; abstencions, 9. Queda aprovat l'article 14.

Passam a votar la resta d'articles, disposicions addicionals, transitòries, final i exposició de motius, tal com havíem anunciat en un principi.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Queda aprovada per unanimitat.

Aquesta presidència, sobre el resultat obtingut, proclama aprovada la Llei de l'Estatut dels Consumidors i Usuaris de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

En no haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA